

C Z E C H
BASIC COURSE

Songs of Czechoslovakia

April 1972

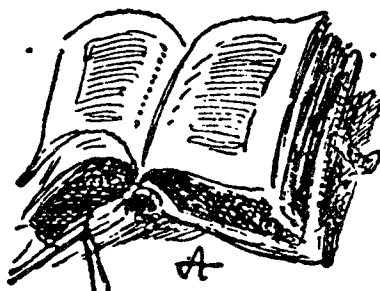
DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE
FOREIGN LANGUAGE CENTER

TABLE OF CONTENTS

	Page
Československá státní hymna	1
Praha je krásná	2
Moravo, Moravo	4
Cyrlometodějská	5
Svatováclavská	6
Husitská	6
Narodil se Kristus Pán	7
Tichá noc	8
Nesem vám noviny	9
Slyšte, pastuškové	9
Pluku zdar	10
Travička zelená	11
Dva kováři	12
Husička divoká	13
Já mám svou panenku	14
Když jsem k vám chodíval	15
Červený šátečku	16
Nestůjte, mládenci	17
Boleslav	18
U panského dvora	19
Kolíne, Kolíne	20
Šly pananky	21
Šafářův dvoreček	22
Pod našima okny	23
Na tý louce zelený	24
Rajneráček	25
Loučení	26
Hory, hory	27
Na Bílé hoře	27
Sil jsem proso	28
Zelení hájové	29
Nemelem	30
Okolo Frýdku	31
Ach, synku, synku	32
Holka modrooká	33
Ten chlumecký zámek	34
Sivá holubička	35
Červená růžičko	36
Andulko šafářová	37
Ach, není tu, není	38
Koniček	39
Ty musíš, má milá	40

Nade mlejnm, pode mlejnm	41
Už mně koně vyvádějí	42
Bodej by vás, vy mládenci	43
V Zarazicách krajní dům	44
Sobotěnka ide	44
Malý mysliveček	45
Vyrostla lipka	45
Bejvávalo	46
Pod Prešpurkem	46
Pasol Janko tri voly	47
Koně vraný	48
Išla Marína	48
Prídi, ty šuhajko	49
Prídi, Janík premilený	49
Pod tým naším okienečkom	50
Vrť sa, děvča	51
Pres zelené žitečko	52
Boleráz	53
Rožnovské hodiny	53
Teče voda, teče	54
Zaleť, sokol	54
Tancuj, tancuj	55
A ja su synek z Polanky	56
Lučka zelená	57
Javorina	58
Ale ne	58
Škoda lásky	60
Hospůdka	61
Červená sukýnka	62
Julajda	63
Bríza zelená	64
Černý kos	64
Kde je sládek	65
Pijácké popěvky:	66
Pějme píseň dokola	66
Napij se, bratříčku, napij	66
Až ráno, až ráno	66
Když ses napil, utři bradu	67
Jen když nám Pánbíček zdravíčko dá	67
Skleničko, ty skleněná	67
Muziky	68
Index	70

miřně ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNÍ HYMNA

Kde do-mov můj, kde do-mov můj? Vo-da hu - čí po lu-
či - nách, bo-ry šu - mí po ska - li - nách, v sa-dě
stkví se ja-ra květ, zemský ráj to na po-hled, a to
je ta krá - sná ze - mě, ze-mě če - ská, domov můj, země
rázně
če - ská, do-mov můj. Nad Ta-trou sa blýska,
hro-my di - vo bi - jú, nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú.
Zastavme sa, bra-tia, veď sa ony ztratia, Slováci ožijú!

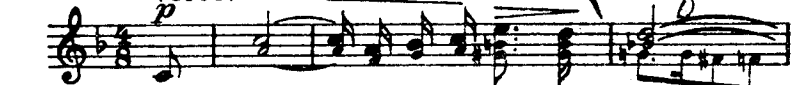
JOSEF STELIBSKÝ:

PRAHA JE KRÁSNÁ
(Píseň a tango)

Josef Stelibský

Tempo di Tango.

Verse.

1. Srd - cím - na - šim jsi nej - bliž - ší,
2. Když stín - mra - ků tě pře - le - tí,

— když u - vi - díš mě, — mě - to mo - je v kvě - tu strá - ní
— po kaž - dé Pra - ho má, — tě za - se slun - ce ja - sem

stu - le - né. — Hle - dám — kou - te - ček nej - tiš -
za - pla - ví. — Ve — tvých — zdech pře - šla sta - le -

ší, — kde sly - šel bych jen bí - ti tvo - je
tí — a ste - pentvým se ta - ké mo - je

srd - ce ka - men - né. — 1:2. Pra - ha je krás - ná,
srd - ce za - sta - ví. —

— když se den ro - ze - dní - vá, — do no - cí když se

stní - vá, — nad Vl - ta - vou. — Je vždycky krás - ná, —
 — za no - ci pl - na stí - nu, — u - kry - ta do jas -
 mí - nů — tmou ml - ha - vou. Když ja - ro pře - jde —
 — a lé - to od - le - tí, — pod - zim o - dej - de, —
 — sníh Pra - hu po - svě - tí. — Pra - ha je krás - ná, —
 — když se den ro - ze - dní - vá, — sta - le - tí li - dem
 zpí - vá — nad Vl - ta - . vou. — *Fine.*
D. C.

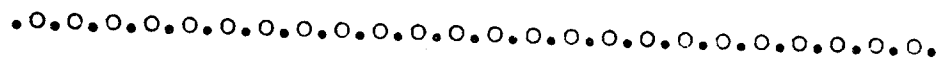
miřně MORAVO, MORAVO

Mo-ra-vo, Mo-ra -vo, Mo-ra - věnko mi-lá, co z tebe
 pochá-zí cha-sa u-šle-čtilá, cha-sa u-šle-čti -lá
 žá-do-sti-vá bo-je! A ja-ké potomstvo ro-dí pů - da
 tvo-je, a ja-ké potom-stvo ro-dí pů -da tvo-je!

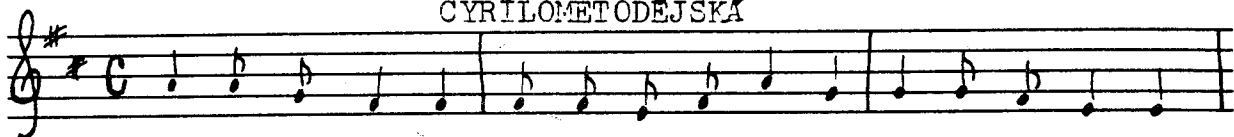

2.

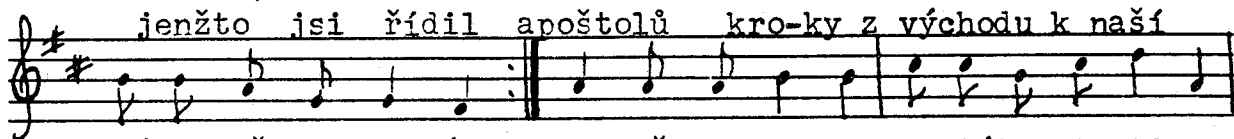
Moravo, Moravo,
 tvé orlice pestrá,
 byla našeho lva
 vždy upřímná sestra.
 Vždy upřímná sestra
 buď jí i dále,
 že my jsme Čechové
 všichni bratři stále.

CYRILOMETODĚJSKÁ

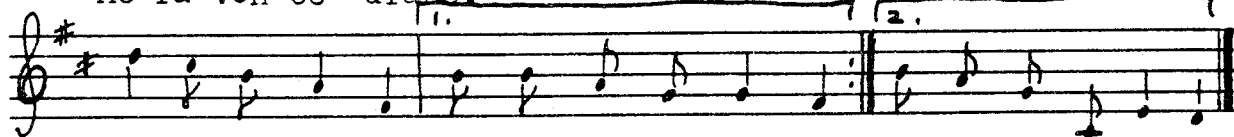

Bo-že, jenž rá-čil před tisí-ci roky roz-ža-ti otcům

jenžto jsi řídil apoštolů kro-ky z východu k naší

víry světlo blahé K to-bě hlas prosby z této vlasti va-
Mo-ra-věn-ce drahé: ne

dě-dictví otců za-cho-vej nám, Pa-ne! zachovej nám, Pane!

2.

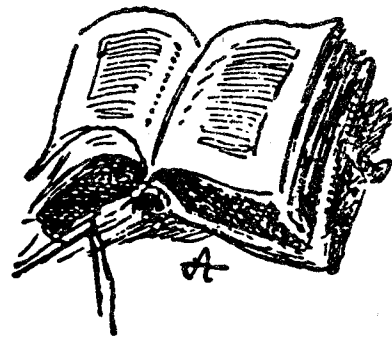
Na Velehradě bratři ze Soluně,
Cyril a Method, kázali nám spásu,
ochranu skytli v říši boží lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
Od doby té nám světlo víry plane.
Dědictví otců zachovej nám, Pane!

3.

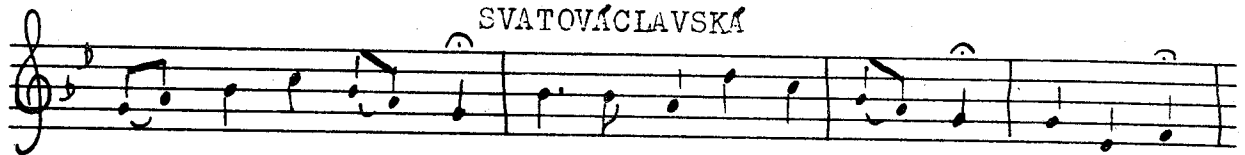
Jazykem rodným boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali.
Získali láskou Kristu národ celý,
osvětlu novou vlídně vštěpovali.
Nezhyne rod, jenž věřit neustane.
Dědictví otců zachovej nám, Pane!

4.

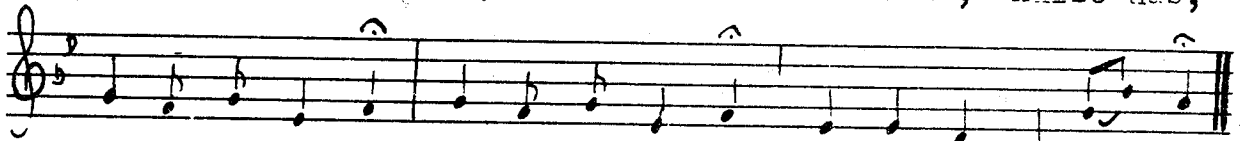
Tento hrad víry vyrůstá vždy znova,
žádná moc světa nám ho nerozboří,
pokud náš národ v hloubi srdce chová
důvěru v Pána a pro pravdu hoří.
To nám útěchou bytí nepřestane.
Dědictví otců zachovej nám, Pane!

SVATOVÁCLAVSKÁ

Sva-tý Vá-cla - ve, vé-vo-do čes-ké ze-mě, kníže náš,

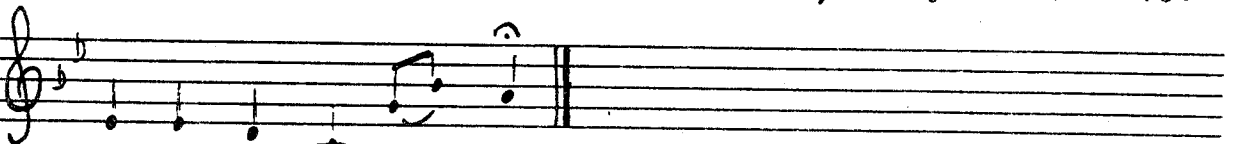
pros za nás Bo-ha, Sva-té-ho Du-cha! Ky -ri- e e-lej -son!

Ty jsi dě-dic české ze - mě, rozpomeň se na své plé-mě!

Nedej za-hy-nou-ti nám, ni budoucím, svatý Vá-cla - ve!

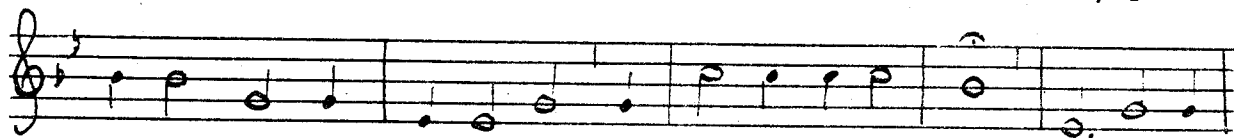

Ky-ri - e e - lej - son!

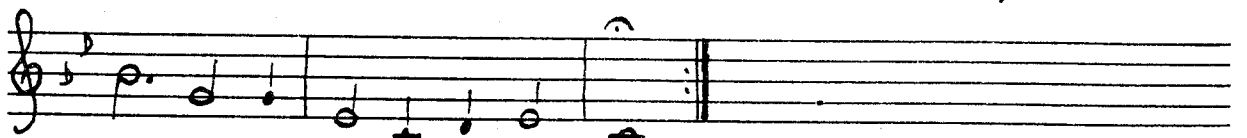
HUSITSKÁ

Kdož jste bo-ží bo-jo-vní-ci a zá-ko-na je-ho, pros-

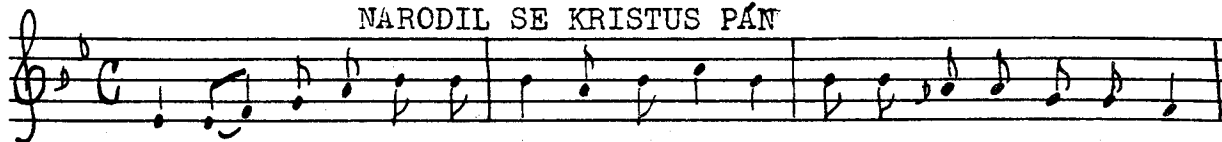

-tež od Bo - ha po-mo-ci a dou-fejtež v něho, že koneč-

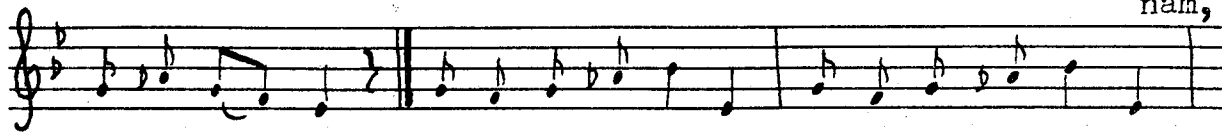

-ně s ním vždycky zvítězí - te!

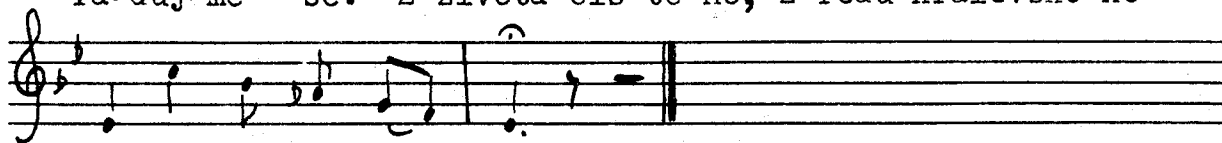
NARODIL SE KRISTUS PÁN

Na-ro -dil se Kristus Pán, veselme se, z růže kvítek vykvet
nám,

ra-duj-me se! Z ži-vo-ta čis-té-ho, z rodu královské-ho

nám, nám, na-ro-dil se!

2.

Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se!
Z života čistého . . .

3.

Člověčenství naše, veselme se,
ráčil vzítí na se, radujme se!
Z života čistého . . .

4.

Goliáš obloupen, veselme se,
člověk je vykoupen, radujme se!
Z života čistého . . .

TICHÁ NOC

Ti-chá noc, sva-tá noc ja-la lid v blahý klid.

Dvé jen srdcí tu v Betlé-mě bdí, hvězdy při svitú u jeslí dlí,

v nichž malé dětát-ko spí, v nichž malé dětátko spí.

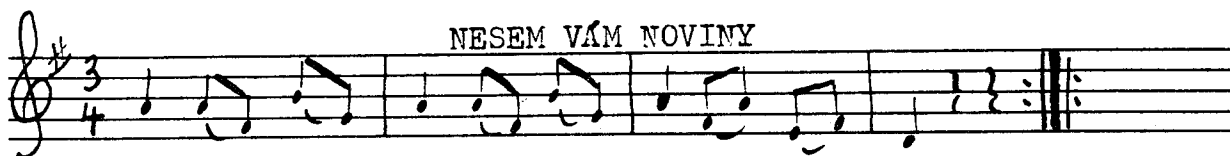
2.

Tichá noc,
 svatá noc,
 co anděl
 vyprávěl,
 přišel s jasností
 v pastýřů stan.
 Zní již všude
 ze všech země stran,
 že nám je
 Spasitel dán.

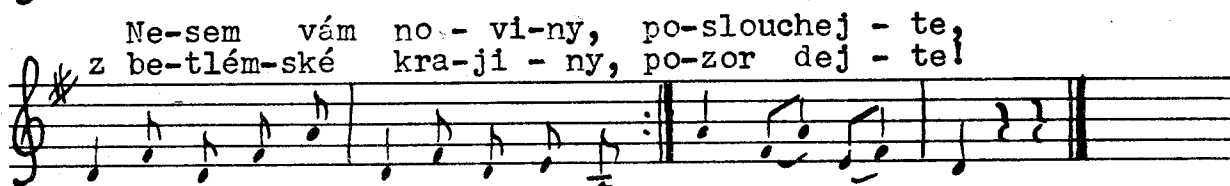
3.

Tichá noc,
 svatá noc,
 "Pokoj vám"
 zní to k nám,
 jak by z nebeských
 nadhvězdných krás
 světlo věčnosti
 vzházelo v nás:
 že se v nás
 obrodil Pán.

NESEM VÁM NOVINY

Slyšte je pilně a ne-o-myl-ně, roz-jí - mej - te!

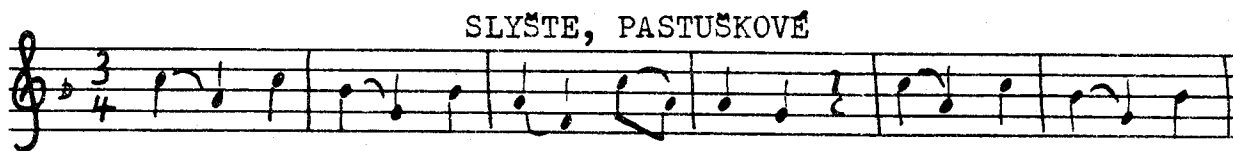
2.

Syna porodila dívka čistá,
v jesličky vložila dítě Krista,
jej ovinula a zavinula
pleníčkama.

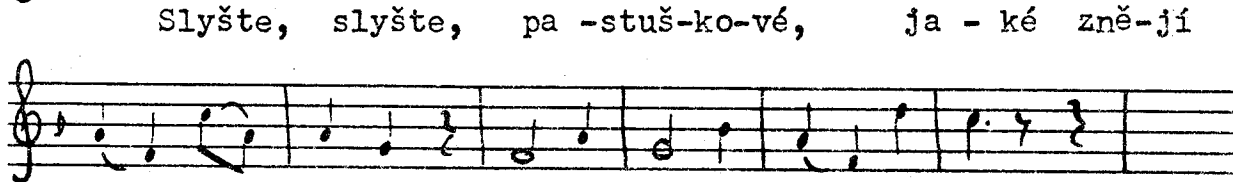
3.

K němužto poslové zdáli přišli,
i také pastýři jsou se sešli,
jeho vítali, jeho chválili,
dary nesli.

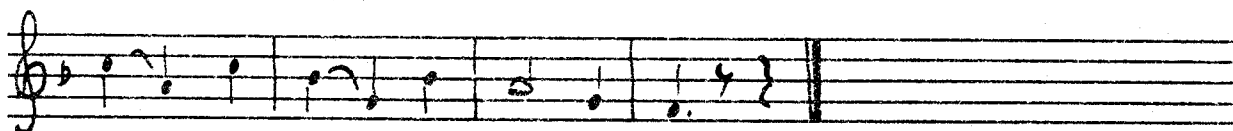
3. Vítejte nám, Ježíšku, Bohem daný,
poslaný spasit nás pozemšťany,
Pohlédni na nás a přijmi od nás tyto dary.

SLYŠTE, PASTUŠKOVÉ

zpě - vy no-vé v té-to noční ho - di - ně

u be - tlém-ské je-sky - ně.

2. Andělé se tam zjevují,
slávu a čest prozpěvují
pacholátku zkroušeně,
jež si hová na seně.

3. Děťátko to je Syn Boží,
nemá pozemského zboží,
tak zde leží maličký,
synek chudé matičky.

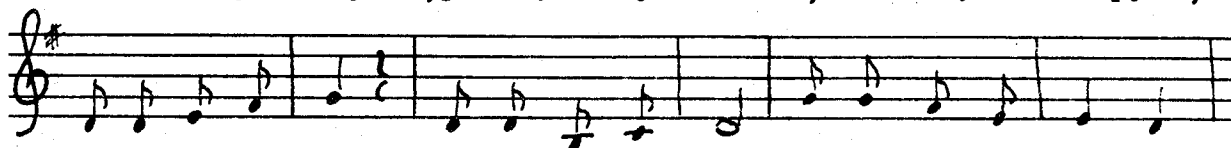
4. A tam od východu z dále
pospíchají moudří králi,
aby vzdali chválu, čest,
tomu, jenž král králů jest.

5. I my jdeme k chudé stáji,
tať dnes podobá se ráji,
zpěv andělský nad ní zní,
sám Boží Syn bydlí v ní.

PLUKU ZDAR

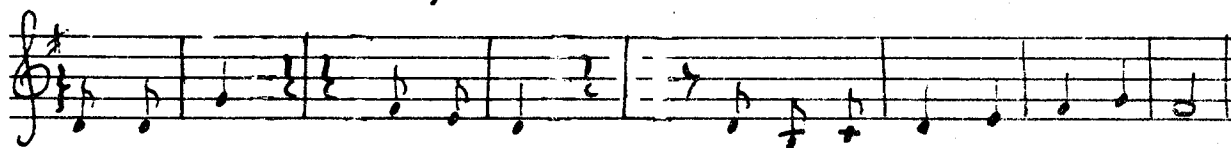
Jdou vo-já-ci jdou, přilby se jim svítí, bodá-ky se třpytí,

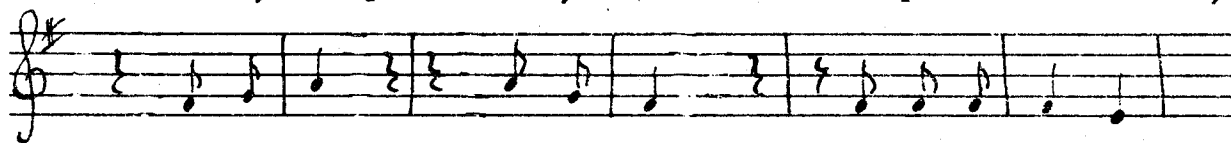
kape-la jim hrá. Stále dál a dál vo-ják mu-sí jí-ti,

nepří-te -le bí-tí, do-kud sí -lu má.

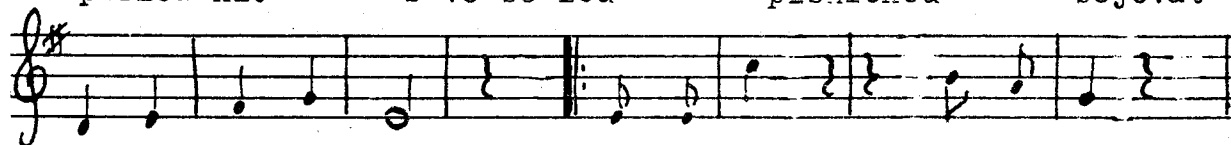
Pluku zdar, pluku zdar, do dá-li pí-seň na-še zní,

pluku zdar, pluku zdar, bude náš pozdrav

posled-ní. S ve-se-lou písničkou bojovat

půjdem za svou zem, nikdo nás nezdo-lá,

my jsme ten první re - gi - ment!

poohod TRAVIČKA ZELENÁ

Tra-vič-ka ze -le -ná, na ní kví-tí; pa-nen-ko mile-

-ná, musím jí-ti. O-zvě -nou se chvějí ho-ry, trubač

volá pod pra-pory a já tam ještě dnes musím bý - ti.

Kdybych měl jít na kraj svě-ta, to ne-va - dí. Čeká

na mne celá ro-ta, ka - ma - rá-di. Naši věrnost nic ne-

-zlomí, nic ne -roz-dr-tí, /a proto/zůsta - ne -me kama-rá-dy

až do smr - ti!

DVA KOVÁŘI

Ja-ké je to hez-ké, dva ko-vá-ři v městě, dva ko-vá-ři
na ryn-ku! Je-den mů-že ko-vat a dru-hý mi -lo -vat
ša - fá - řo - vic An - dul - ku.

2.

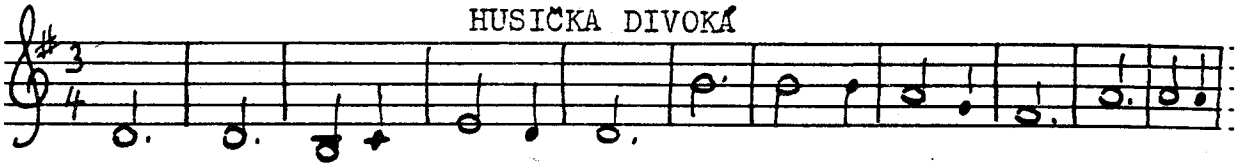
Vzkázala mi včera
šafářova dcera
ze dvorečka, ze dvora,
(ze dvora, ze dvorečka)
že mi dá šáteček
vyšívanej všecek
do kolečka, do kola.
(dokola, dokolečka)

3.

Neber si, synečku,
ze dvora dcerečku,
ze dvorečka, ze dvora,
(ze dvora, ze dvorečka)
ona má sukničky
urousaný vždycky
do kolečka, do kola.
(Do kola, do kolečka.)

HUSIČKA DIVOKÁ

Hu - sič - ka di - vo - ká le - tě - la z vyso - ka, při - šel na ni

střelec, stře - lil ji do bo - ka, stře - lil ji do bo - ka.

2.

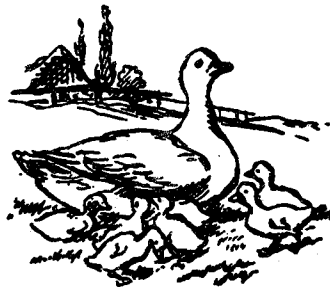
Urazil jí křídlo
a pravou nožičku,
smutně zaplakala,
spadla na vodičku.

3.

Ach, můj milý Bože,
už jsem dolítala,
svoje malé děti
tady zanechala.

4.

Moje drobné děti
nedělají škody,
plovou po potoce,
napijou se vody.

miřně JÁ MÁM SVOU PANENKU

Já mám svou panenku v Roudnici, chodě - jí tam za ní
 myslivci, cho - dě - jí tam za ní, chodě - jí tam za ní,
 cho - dě - jí tam za ní mysliv - ci.

2.

Já tam svou panenku nenechám,
 a já si tam pro ni dojechám.

3.

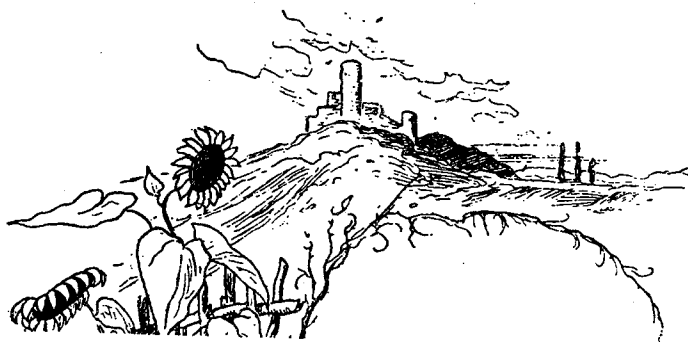
Pojechám si pro ni v neděli,
 aby o tom všichni věděli.

4.

Měj mě, můj Jeníčku, měj mě rád,
 koupíme si spolu vřnohrad.

5.

Ty budeš orati a já žít,
 a pak budu spolu vřno pít.

meno KDYŽ JSEM K VÁM CHODÍVAL

Když jsem k vám chodíval přes ty lesy, ach ouvej, přes ty le-
bejvalas, má mi-lá, ve-se - lejší, ach ouvej, ve-se-lej-
-sy, a - le teď jsi, hol-ka, bledá, snad že ti
-ší. sr-déčko vy-spat ne-dá, ach ou-vej, vyspat ne - dá.

2.

Když jsem k vám chodíval
přes kaluže,
ach ouvej, přes kaluže,
bejvalas, má milá, jako růže,
ach ouvej, jako růže.
Ale teď jsi, holka, bledá,
snad že ti srdéčko vyspat nedá,
ach ouvej, vyspat nedá.

3.

Když jsem k vám chodíval
pod okýnko,
ach ouvej, pod okýnko,
bejvalas, má milá, krev a
mlíko,
ach ouvej, krev a mlíko.
Ale teď jsi, holka, bledá,
atd.

4.

Když jsem k vám chodíval
na dvoreček,
ach ouvej, na dvoreček,
chodíval za tebou mysliveček,
ach ouvej, mysliveček.
Mysliveček šel za lesy,
a moje panenka smutek nosí,
ach ouvej, smutek nosí.

miřně rychle ČERVENÝ ŠÁTEČKU

Čer-ve-ný šáteč-ku, ko-lem se toč, ko-lem se toč,
 kolem se toč, můj mi-lý se hně-vá, já nevím proč,
 já ne-vím proč, já ne-vím proč. Tra-la-lala la-lala lalalala-
 la-la-la, tra-la-la-la la-la-la la-la - la-la.

2.

Jen se mně, má milá,
 dobře chovej, dobře chovej,
 dobře chovej,
 koupím ti šáteček vyšívanej
 vyšívanej, vyšívanej.
 Tralalala ...

3.

Já se ti, můj milej,
 dobře chovám, dobře chovám,
 dobře chovám.
 Dal jsi mi prstýnek,
 už ho nemám, už ho nemám,
 už ho nemám.
 Tralalala ...

4.

Já jsem si v potoce
 ruce myla, ruce myla,
 ruce myla,
 tam jsem ho do vody upustila,
 upustila, upustila.
 Tralalala ...

5.

Zatoč se, sluníčko,
 za ty lesy, za ty lesy,
 za ty lesy,
 že už mě má milá
 nepotěší, nepotěší,
 nepotěší.
 Tralalala ...

NESTŮJTE, MLÁDENCI

resele

Nestůjte, mláden-ci, pod o - kny, pojďte radš

do svět-ni - ce, jestli vás no-žič-ky bo - le - jí,

sedně - te na la - vi - ce!

2.

My jsme k vám nepřišli posedět,
 my jsme k vám přišli postát,
 vy máte tři hezké dcerušky,
 my chceme jednu dostat.

3.

Neber si, Jeníčku, takovou,
 která je tuze pyšná,
 ona by snad ani za tebou
 ze dveří ven nevyšla.

4.

Neber si, Jeníčku, takovou,
 která je zamračená,
 ona by se na tě mračila
 od rána do večera.

.o.

pochodem BOLESLAV

Boleslav, Boleslav, to krásné mě-sto, neplač, holka,
 ne-na-ří-kej, moje ne-vě -sto, neplač, holka, ne-na-ří-kej,
 mo-je ne-vě - sto!

1.

Jakpak nemám, smutná,
 plakat, naříkat,
 když tě vidím do vojenských
 šatů oblíkat.

2.

Ty vojenské šaty
 trápí srdce mé;
 neplač, holka, nenaříkej,
 však se sejdeme.

3.

Jakpak se sejdeme,
 když teprve jdeš?
 Copak ty mi, můj holečku,
 copak mi pošleš?

4.

Pošlu ti psaníčko
 nejedno v roce,
 abys věřit nepřestala
 mé věrné lásce.

zvolna U PANSKÉHO DVORA

U panské - ho dvo-ra náš Vi - tou - šek o - rá,
 straka - té vo - leč - ky má: Až po - le do - o - rá
 na mne si za - vo - lá, on už mě z da - le - ka zná.

2.

Darmo, ty můj milej,
 Vitoušku rozmilej,
 darmo ty na mne voláš.
 Volej ve dne v noci,
 není ti pomoci,
 mne se víc nedovoláš.

3.

Já už mám jiného
 hochu upřímného,
 ten je mi nad tě dražší;
 víc na mne nevolej,
 hluboko zaorej
 na věky lásku naši.

pomalu KOLÍNE, KOLÍNE

Ko - lí - ne, Ko - lí - ne, stojíš v pěkné rovi - ně.
 Šen - ku - je tam má mi - lá, má pa - nen - ka roz - mi - lá,
 šenku - je tam . ve ví - ně.

2.

Kolíne, Kolíne,
 nejsi hoden státi,
 nejedna matička,
 nejedna matička
 synáčka tam ztratí.

3.

Matička synáčka,
 sestřička bratříčka,
 nejedna panenka,
 nejedna panenka
 věrného miláčka.

4.

Hradečku, Hradečku,
 na pěkném kopečku;
 tam jsem prožil svoje mládí
 mezi svými kamarády
 při dobrém vínečku.

rychle ŠLY PANENKY

Šly panen-ky sil-ni-cí, sil-ni - cí, sil-ni - cí,
 potka-li je mysliv-ci, mysliv-ci dva: Kam, pa - nenky,
 kam jde - te, kam jde-te, kam jde-te, která mo-je
 bu-de - te, bu-de - te má?

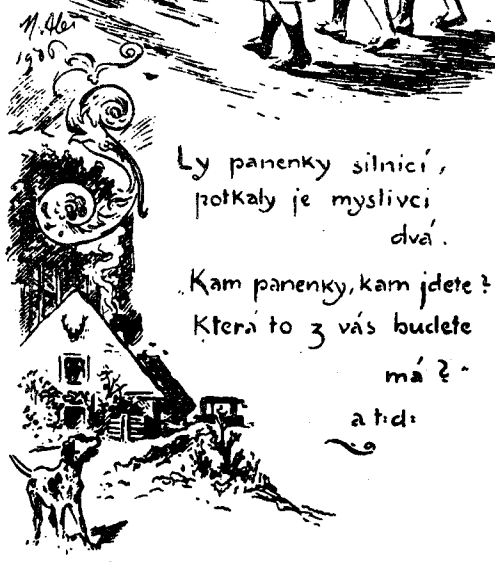

2.

Ta maličká, ta je má,
 ta je má, ta je má,
 ta má oči jako já,
 jako já mám;
 na krku má granáty,
 granáty, granáty,
 mezi nima dukáty,
 dukáty jsou.

3.

Jakpak já to vyvedu,
 vyvedu, vyvedu?
 Já si pro ni přijedu,
 přijedu tam.
 Čtyřma koňma vranejma,
 vranejma, vranejma,
 jako sedlák do mlejna,
 do mlejna jede.

ŠAFÁŘŮV DVOREČEK

Ne-šťastný ša - fá - řův dvo-re-ček, ne-šťastný
 ša-fá-řův dvůr! Když jsem jel o-ko-lo, srdce mě bo-le-lo,
 za-řeh-tal můj vra - ný kuň.

2.

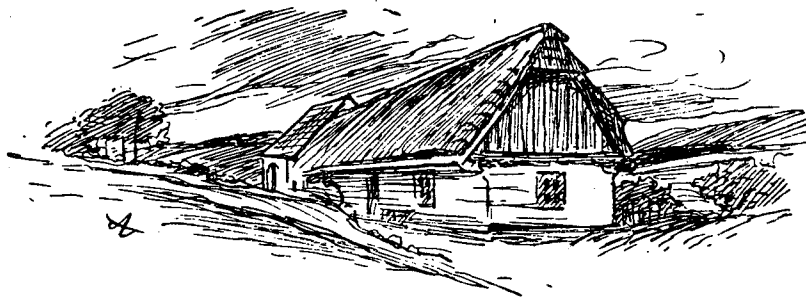
Můj vraný koníčku, neřehtej,
 objedem třikrát kolem.
 Jestli je upřímná
 Nanynka rozmilá,
 vyjde k nám ze dvora ven.

3.

Třikrát jsme dokola objeli,
 kuň se na vrata vzpíná.
 Co je to nového
 od děvčete mého,
 že mi dnes neotvírá?

4.

I když mě, má milá, zanecháš,
 přec budu na světě rád.
 Může mně Pán Bůh dát,
 že budu milovat
 děvče jak karafiát.

mírně rychle NA TÝ LOUCE ZELENÝ

Na tý lou-ce ze-le - ný pa - sou se tam je-le-
 ni, pa- se je tam my-sli - ve - ček v ka-mi -zol -ce
 ze-le-ný, ze -le-ný, pa- se je tam my -sli-ve-ček v kami-
 -zolce ze -le -ný.

2.

Počkej na mne, má milá,
 zastřelím ti jelena,
 aby se ti zalíbila
 kamizolka zelená.

3.

Co, děvčátko, co říkáš,
 jak o sobě myslíváš?
 Zdali radši kamizolku
 než myslivce vídáváš?

4.

Ne tak, ne tak, myslivče,
 to by nešlo od srdce.
 Ne tak ráda kamizolku,
 jako ráda myslivce.

mírně rychle RAJNERÁČEK

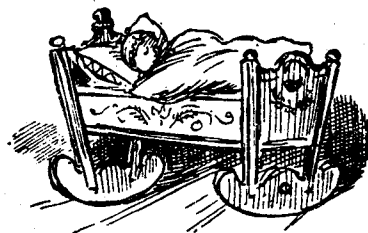
Te - če vo - da, te - če, od poto - ka k ře -
 -ce. Na - mluvil si mla - dý Rajnerá - ček modro - o - ké děv -
 -če, ba jó, na - mluvil si mladý Rajnerá - ček modro - o -
 -ké děv - če.

2.

Ach, dcero, dceruško má,
 zanech ty Rajnera,
 Rajneráci odmašírujou,
 ty zůstaneš sama.

3.

Ach, máti, maticko,
 pozdní vaše rada,
 Rajneráci odmašírovali,
 já zůstala sama.

4.

Když bylo po roce
 přišla dcera k matce,
 přinesla malého Rajneráčka
 v strakaté peřince:

5.

Ach, mámo, mamičko,
 pomozte žíviti,
 bude vám ten malý Rajneráček
 babičko říkati.

klidně LOUČENÍ

Louče- ní, lou-če - ní, jak je to těž-ká věc,
 když se musí rozlouči -ti, když se mu -sí rozlou-či-ti
 s pa -nen-kou mlá-de - nec.

2.

Když jsme se loučili,
 oba jsme plakali,
 oba jsme si do jednoho
 do šátečku do bílého
 oči utírali.

3.

Když jsme se loučili
 pod zeleným dubem,
 vždycky jsem ti říkávala,
 že tvá láska není stálá,
 že svoji nebudem.

pochodem HORY, DOLY

Ho - ry, do - ly, čer - ný les, hory, doly čer - ný les,

neviděl jsem svou panenku ještě dnes, je - ště dnes,

neviděl jsem svou panenku ještě dnes, ještě dnes.

mírně rychle NA BÍLÉ HOŘE

Na Bí - lé ho - ře sedláček o - ře, má hezkou dceru, dej mi ji, Bože,

hej, župy župy, dej mi ji, Bože, hej župy župy, dej mi ji, Bože! žup.

2.

Kdybych ji dostal,
to bych si vejskal:
tři sta tolarů
bych s ní vyzejskal.
Hej, župy, župy . . .

3.

Hezkou ženušku,
tři sta tolarů,
já bych ji vozil
v krytém kočáru.
Hej, župy, župy . . .

4.

Lokaje napřed,
lokaje za ní,
dal bych jí říkat
urozená paní!
Hej, župy, župy . . .

mluvně SIL JSEM PROSO

Sil jsem proso na souvra-ti, ne-bu-du ho ží - ti,
 miloval jsem hezkou holku, nebu-du ji mí - ti. Sí - ti,
 ne-ží-ti, mi-lo-va -ti ne-vzí-ti, sil jsem, ne-žal jsem,
 mi-lo -val jsem, nevzal jsem.

2.

Ústům jako z máku kvítí
 hubinky jsem dával,
 v týlku jako labuť bílém
 s větéřky jsem hrával.
 Láskou plesal jsem,
 kudy chodil, vzdychal jsem,
 v noci nespál jsem,
 přece děvče nevzal jsem.

3.

Ráno dřív než zvonek cinkal
 časně na klekání,
 šel jsem, abych slyšel ptáků
 ranní radování.
 Šel jsem za lesem,
 ale ach, co spatřil jsem,
 celý strnul jsem
 a víc děvče nechtěl jsem.

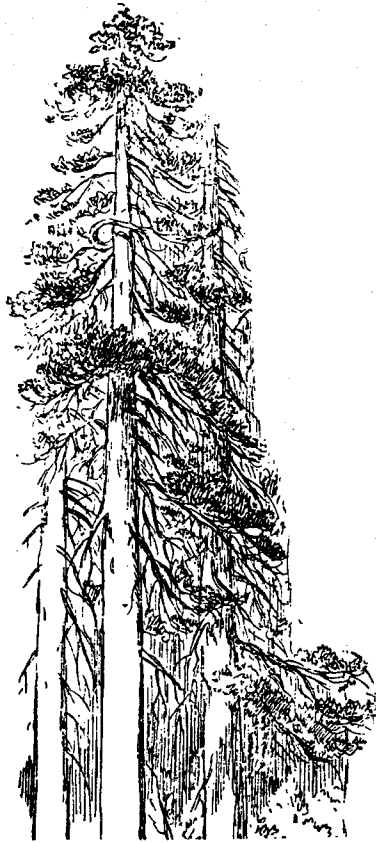
4.

V roklince, tam v střemchách hustých
 děvče s jiným stálo.
 On ji vinul, líbal, tisknul,
 děvče se jen smálo.
 Já pak zvolal jsem:
 Darmo v noci nespál jsem!
 Sil jsem, nežal jsem,
 miloval jsem, nevzal jsem.

pomalú ZELENÍ HÁJOVÉ

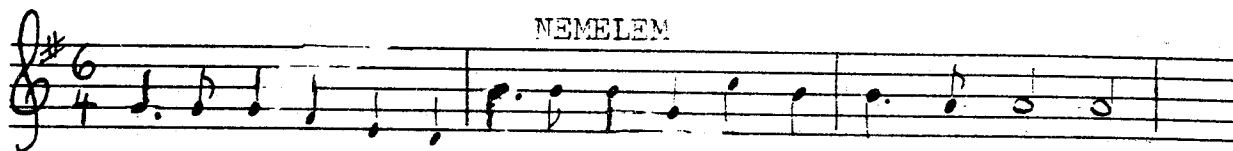
Ze - lení há - jo - vé, bej - va - ly jste moje, bejvaly jste
 mýho srdce po - těše - ní. A - le teď dlouhej čas
 neslyším ptáčka hlas, na o - blo - ze se u - ká - zal smutný čas.

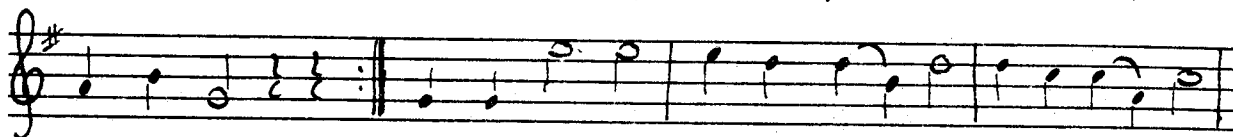
2.

Dostal jsem
 šáteček,
 v každém rohu
 kvíteček
 a uprostřed
 z rozmarýny
 pěkněj věneček.
 Ten věneček
 zelený,
 z rozmarýny
 pletený,
 ten mi dala
 moje milá
 pro potěšení.

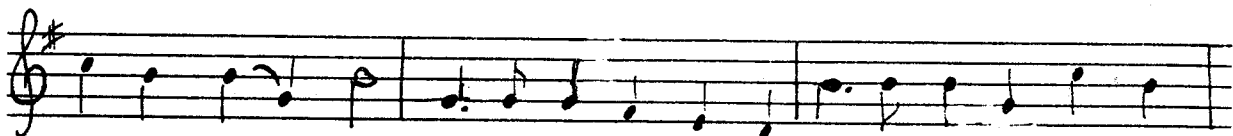
NEMELEM

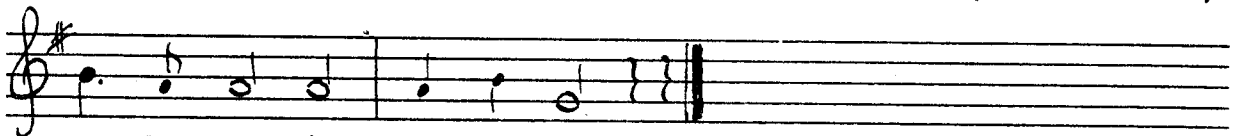
Ne-me-lem, neme-lem, ne-melem, ne-me-lem, se-bra-la nám

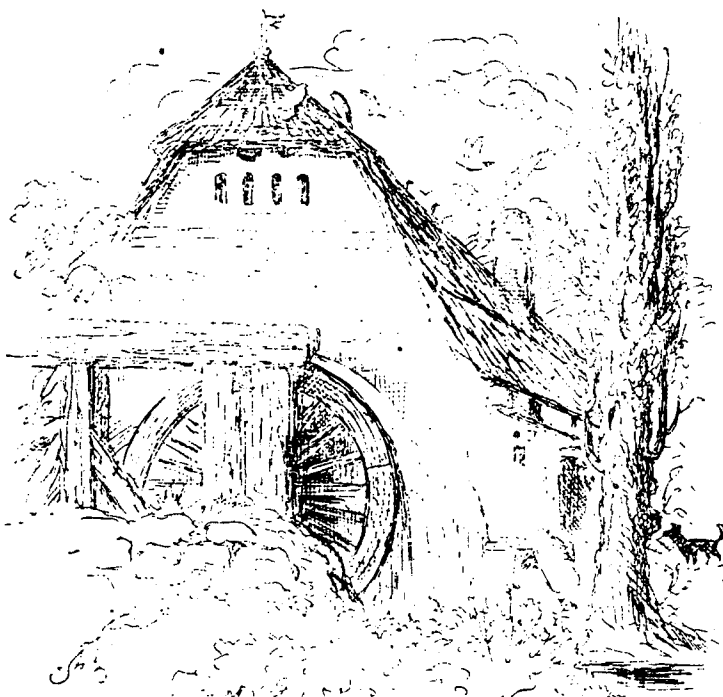
vo-da mlejn. Sebra-la nám všechna ko-la, i tu pi-lu

s vantro-ka -ma, ne-melem, ne-me-lem, neme-lem, ne-me-lem,

se-bra-la nám vo-da mlejn.

2.

Jen ty si, jen ty si,
 jen ty si, jen ty si,
 má panenko,
 vzpomeň si!
 Vzpomeň ty si
 na ty časy,
 když jsme spolu
 husy pásli,
 jen ty si, jen ty si,
 jen ty si, jen ty si,
 má panenko,
 vzpomeň si!

rykem OKOLO FRÝDKU

O-ko-lo Frýd-ku cestič-ka, o-ko -lo Frýdku cestič-

-ka, a u ní se ze-le-ná, a u ní se ze-le-ná tra-vič-

-ka.

2.

Když jsem šel po ní jedenkrát,
slyšel jsem tam muziku
pěkně hrát.

3.

Muzika hrála, břínkala,
moje ze všech nejmilejší
plakala.

4.

Muziko, nehrej, nebřinkej,
moje ze všech nejmilejší,
neplakej!

Klidně ACH, SYNKU, SYNKU

Ach synku, syn - ku, do - ma - li jsi, ach synku, syn - ku,
 doma - li jsi, tatí - ček se ptá, o - ral - li jsi, ta - tí - ček
 se ptá, o - ral - li jsi.

2.

Oral jsem, oral,
 ale málo,
 kolečko se mi
 polámalo.

3.

Oral jsem, oral,
 cestu bílou,
 kudy jsem chodíval
 za svou milou.

4.

Což je ta cestička
 ušlapaná,
 což je má panenka
 uplakaná.

5.

Což je ta cestička
 tvrdá orat,
 my už se nedáme
 spolu oddat.

rocele HOLKA MODROOKÁ

Hol-ka modro-o -ká, nese-dávej u po-to-ka, holka

modro-o -ká, nese-dá-vej tam! V potoce je velká vo-da,

veme-li tě, bude škoda, hol-ka modro-o-ká nese-dávej tam!

2.

Holka modrooká,
 nese-dávej u potoka,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!
 V potoce se voda točí,
 podemele tvoje oči,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!

3.

Holka modrooká,
 nese-dávej u potoka,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!
 V potoce je velká voda,
 vezme-li tě, bude škoda,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!

4.

Holka modrooká,
 nese-dávej u potoka,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!
 Přejde na tě mysliveček,
 připraví tě o věneček,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!

poohodem TEN CHLUMECKÝ ZÁMEK

Ten ohlumecký zá-mek je za le-sem, ten chlumecký zámek
 je za lesem, vzali mě na voj-nu nevěděl jsem, vzali mě na
 voj-nu ne-vě -děl jsem.

2.

Když vzali, ať vzali,
 já tam půjdu,
 se svojí šavličkou
 bít se budu.

3.

Šavlička broušená
 na dvě strany,
 ponese mě od vás
 koník vraný.

4.

Můj koníček vraný
 pěkně skáče,
 ale má panenka
 pro mne pláče.

5.

Neplač, nenaříkej,
 že pryč půjdu,
 až do konce na tě
 myslet budu.

SIVÁ HOLUBIČKO

Si-vá ho-lubič-ko, kdes byla, sivé ho-lu-bič - ko,
 kdes by-la? Kdes to svoje po-pe-la-vé pe-ří, kdes to svoje
 po-pe-la -vé peří ztrati - la?

2.

Ztratila jsem já ho na poli
 a to tobě, můj zlatej synečku,
 na vzdory.

3.

Malíčím já na tvé peří klas,
 abys ty k nám, sivá holubičko,
 přišla zas.

4.

Už jsme holubičku chytili
 a to tenkrát, když nám muzikanti
 troubili.

5.

Hrajte, muzikanti, vesele,
 brzy budu se svou holubičkou
 v kostele.

..o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.

poohodem ČERVENÁ RŮŽIČKO

Čer-ve-ná růžič -ko, proč se neroz-ví- jíš? Proč ty k nám,
 Je-níč-ku, falešný miláč-ku, proč ty knámnecho-díš.

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like. The second staff continues the melody and includes a double bar line with repeat dots. The lyrics are printed below the notes.

2.

Kdybych já k vám chodil,
 ty by jsi plakala,
 červeným šátečkem,
 bílým okolečkem
 slzy utírala.

3.

Proč bych já plakala,
 když mě nic nebolí?
 Milovali jsme se,
 milovali jsme se,
 jako dva holubi.

4.

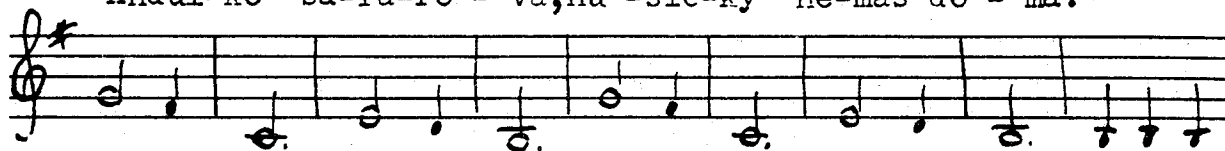
Jako dva holubi,
 jako dvě hrdličky,
 dávali jsme sobě,
 dávali jsme sobě
 falešné hubičky.

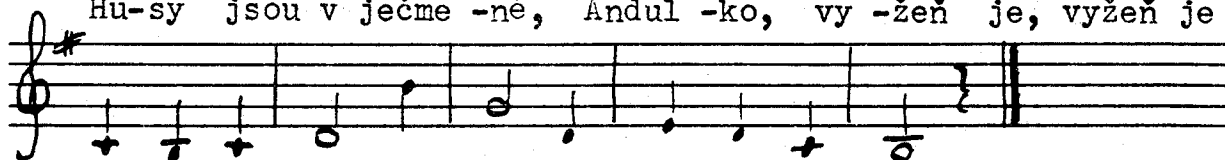
ANDULKO ŠAFÁŘOVÁ

Andul-ko ša-fá-řo - vá, hu - sič-ky ne-máš do - ma!

Hu-sy jsou v ječme - ně, Andul - ko, vy - žeň je, vyžeň je

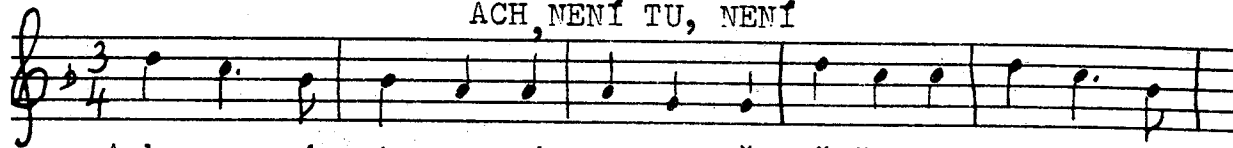
z ječme-na ven, dřív než bu - de bí-lý den!

2.

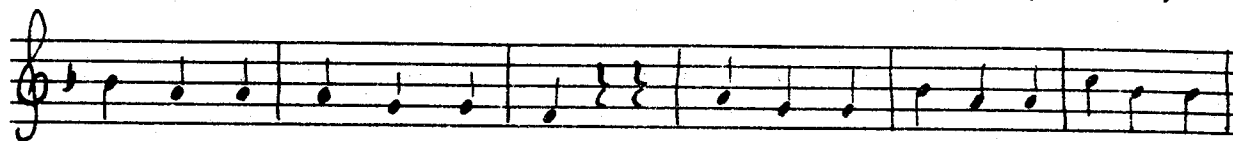
Já bych je ven vyhnala,
jen kdybych se nebála.
Paňmáma lehce spí,
jen se hnu,
všecko ví.
Já nesmím z komůrky ven,
dřív než bude bílejší den.

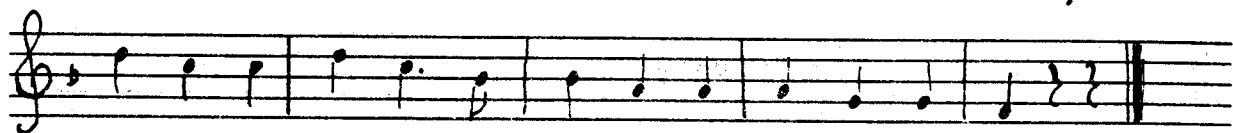
ACH, NENÍ TU, NENÍ

Ach, ne - ní tu, ne-ní, co by mě tě-ší-lo, ach, ne-ní,

tu ne-ní, co mě tě - ší. Co mě tě-ší-va-lo, vodou u-

-ply-nu-lo, ach, ne - ní, tu ne-ní, co jsem měl rád.

2.

Ach, není tu, není,
co by mne těšilo,
ach není tu, není,
co mě těší.
Kdyby tu bývalo,
co mě těšovalo,
bylo by mé srdce
veselejší.

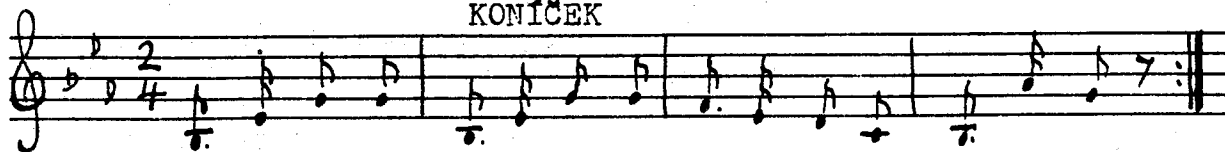
3.

Jaké to vorání
bez pluhu, bez koní,
jaké to vorání
bez koleček.
Takové vorání,
jako milování,
jako milování
bez hubiček.

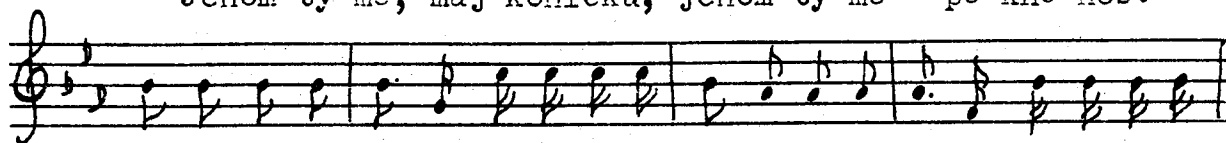
4.

Pořád mi dávají,
co se mi nelíbí,
pořád mi dávají,
co já nechci.
Dávají mi vdovce,
ten mé jen půl srdce,
půl ho dal nebožce,
půl by dal mně.

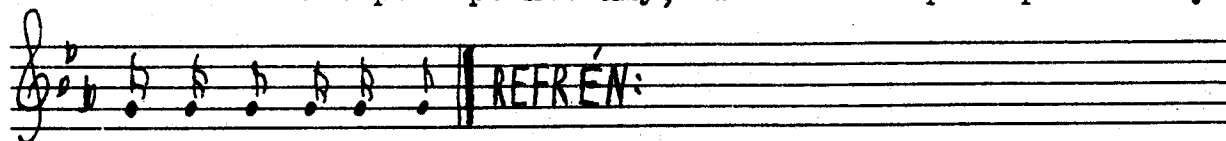
KONÍČEK

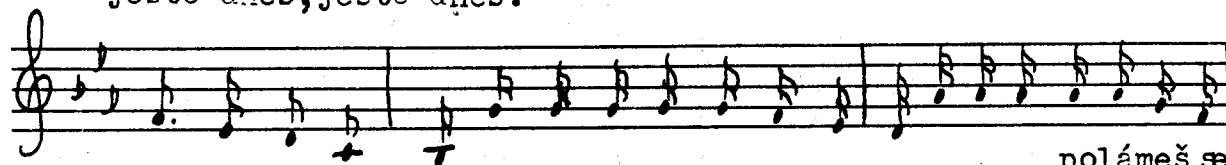
Jenom ty mě, můj koníčku, jenom ty mě pě-kně nes!

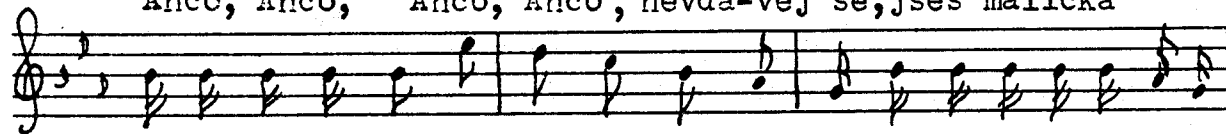
Dám ti dělat po-a podkověny, dám ti dělat po-a podkověny

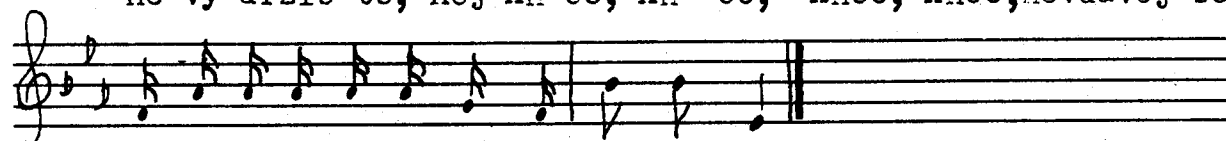
ještě dnes, ještě dnes:

Ančo, Ančo, Ančo, Ančo, nevdá-vej se, jseš maličká polámeš se,

ne-vy-držíš to, hej An-čo, An-čo, Ančo, Ančo, nevdávej se,

jseš maličká polá-meš se, jak preclík!

2.

Dám ti dělat podkověny
ze samého ze zlata,
abys ty mě ne- a neshazoval,
abys ty mě ne- a neshazoval
do bláta.

Refrain.

TY MUSÍŠ, MÁ MILÁ

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a 4/4 time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are: "Ty musíš, má milá, něco na mě vě-dět, že tvé". The second staff continues the melody with lyrics: "modré o -či, že tvé modré o- či nechťi na mne hle-dět". The third staff starts with a second ending bracket labeled "2." and contains the lyrics: "mne hle -dět.".

2.

Co bych já, můj milý,
na tebe věděla?
Vždyť jsi k nám chodíval,
se mnou se vodíval
každý den z večera.

3.

Každý den z večera,
když sluníčko zašlo
za hory a doly,
za hory a doly,
za to černé mračno.

4.

Za hory, za doly,
za ty černé lesy;
kam jste se poděly,
kam jste se poděly,
moje mladé časy!

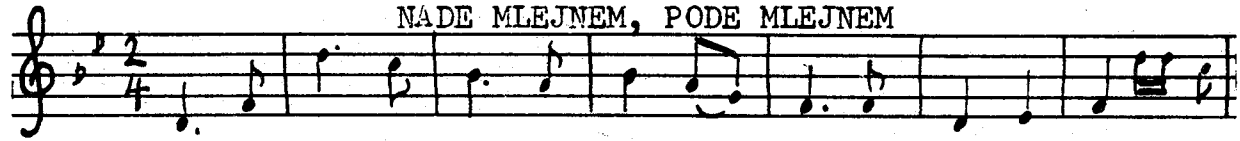
5.

Moje mladé časy
neužily krásy,
moje mladé léta
na vojně odkvetla,
neužila světa.

6.

Spíše se ten kámen
ve vodě obrátí,
ale moje mladost,
ale moje mladost
se už nenavráťi.

NADE MLEJNEM, PODE MLEJNEM

Na-de mlejnem, po-de mlej-nem hu-sy se pe - rou,...

... hu-sy se pe-rou - ... hu-sy

se pe - rou, ... vem, Honzíč-ku, vem flintičku,

za-střel ně-kte-rou ... za-střel některou ...

..., za - střel někte - rou!

2.

Já ty husy nezastřelím,
já je dobře znám.
Jsou to husy panímámy,
kam já chodívám.

3.

Kdybych já jí jednu zabil,
hněvala by se,
a až bych tam zase přišel,
mračila by se!

zvolna UŽ MNĚ KONĚ VYVÁDĚJÍ

Už mě koně vy-vá-dě-jí, už mě ko-ně sedla - jí,

už mě koně vy-vá -dě-jí a horni-sti troubě - jí.

2.

Přestaňte mi koně sedlat,
 přestaňte mi troubiti,
 přestaňte mi koně sedlat,
 já se musím loučiti.

3.

Nejprve s mojí matičkou,
 která mě vychovala,
 za druhý s mojí panenkou,
 která mě milovala.

4.

Děkuju vám, má matičko,
 za vaše vychování,
 děkuju ti, má panenko,
 za tvoje milování.

rychle BODAJ BY VÁS, VY MLÁDENCI

Bodaj by vás, vy mládenci, čerti vzali, že jste vy mňa na ten tanec
 ne-po-zvali. Já bych byla tancovala, aj na cymbál něco dala a vás
 všech pobož-ka - la.

2.

Čo sa mamka tejto noci natrápila,
 aby sa vám len nejako zavdčila,
 spiekla muky za tri korce
 pre vás, chlapci, na koláče,
 len aby som tancovala.

3.

Už je ameň, už je koniec, milí chlapci,
 keď je už raz, keď je už raz po tom tanci;
 keď sa nový tanec strhne,
 pamatujte, chlapci, na mne,
 trebárs bude po pol noci.

rolně V ZARAZICÁCH KRAJNÍ DŮM

V Zarazicách krajní dům, v Zara-zi-cách krajní dům,

ej, mám já tam galánečku, Bo-že můj, Bo-že můj!

2.

Dyby ně ju sceli dat,
dyby ně ju sceli dat,
věděl bych ju, o můj Bože,
milovat.

3.

Ve dně bych ju šanoval,
ve dně bych ju šanoval,
ale v noci, o můj Bože,
miloval.

SOBOTĚNKA IDE

So-bo-těn-ka i-de, čo po něj, čo po něj -

cesta zarú-ba-ná, cesta za-rú-ba-ná, cesta zarúba-ná

k frajá-reč - ce mojej.

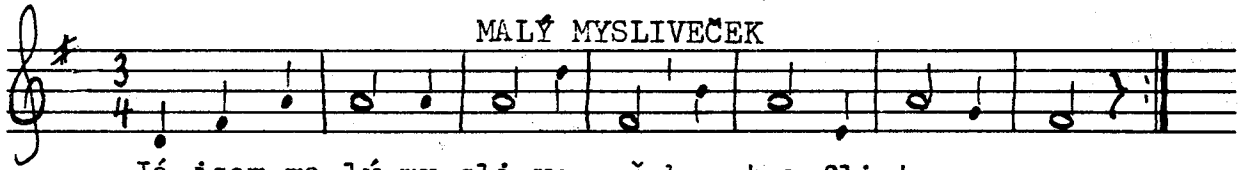
2.

Není zarúbaná,
ale je zařatá,
už je moje milá
u Turka zajatá.

3.

Od Turka zajatá,
od velkého pána.
Prečo ju zajali?
Veď je ona švarná!

MALÝ MYSLIVEČEK

Já jsem ma-lý my-sli-ve - ček, sotva flintu ne - su.

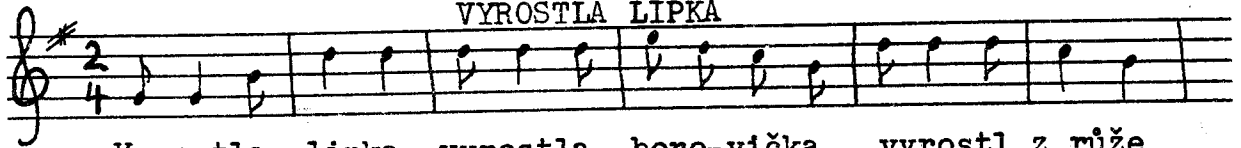
Hodím si ji přes ra-me-no a pospí - chám k lesu.

2. Přišel jsem tam časně z rána,
byla ještě rosa,
sedl jsem si pod stromeček
a poslouchal kosa.

3. Kose, kose, černý ptáku,
co ty tady děláš?
Všechny panenky z trávy jdou,
ty tu na ně čekáš.

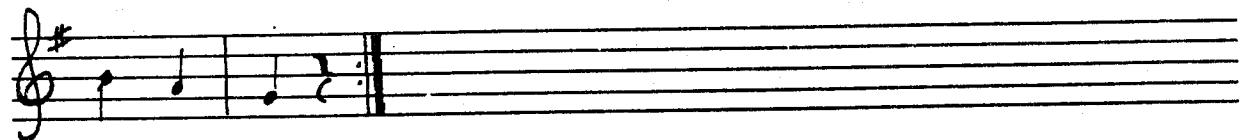
VYROSTLA LIPKA

Vyrostla lipka, vyrostla boro-vička, vyrostl z růže

květ, dyž ty mňa nesceš a ne-mi - luješ, tak ně vy-

-po - věz hned!

2.

Ani mňa nesceš, ani mňa nemiluješ,
ani k nám nechodíš,
já v noci nespím, na teba myslím,
kady, šohaj, chodíš.

nízně BEJVÁVALO

Bej-vá - va-lo, bejvá-va -lo, bej-vá-va-lo do-bře.

Bej-vá - va - lo, bej-vá - va -lo, bej-vá-va - lo do-bře.

Za na - šich mla-dejch let bejval svět jako květ, bejvávalo,

bejvá - va-lo, bej-vá - va -lo do-bře.

rázně POD PREŠPURKEM

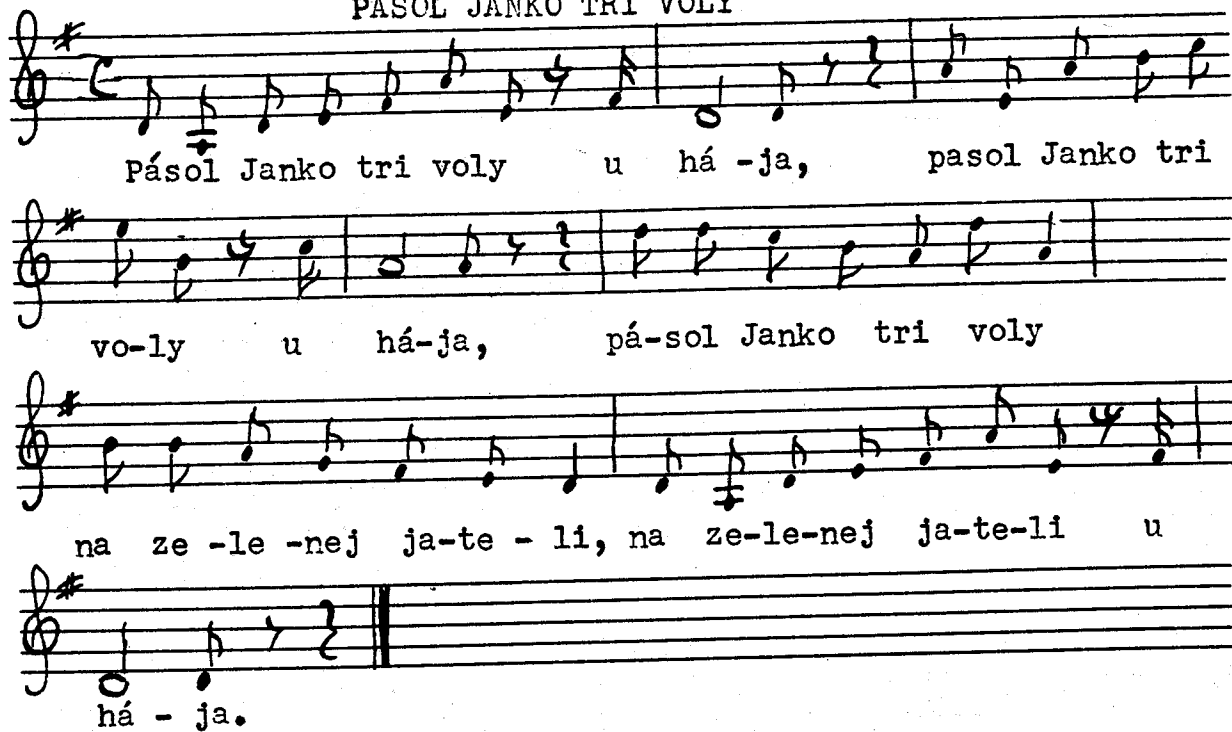
Pod Prešpurkem kraj Du-na - ja, pod Prešpur-kem

kraj Du-na - ja, je ka -sár-ňa, je ka-sár - ňa,

je ka-sár-ňa ma - lo -va - ná.

2. Pod kasárňú strom zelený,
pod tým stromem vojsko leží.
3. Z hory věter pofukuje,
už to vojsko mašíruje.
4. Mašíruje na dvě strany,
z Uher do Čech, do Moravy.
5. Mladší kaprál předeek vede,
jeho koník smutně ide.

PÁSOL JANKO TRI VOLY

Pásol Janko tri voly u há-ja, pasol Janko tri
vo-ly u há-ja, pá-sol Janko tri voly
na ze-le-nej ja-te-li, na ze-le-nej ja-te-li u
há-ja.

2.

Prišli naňho hajníci u hája,
prišli naňho hajníci,
tí uherskí zbojnící,
tí uherskí zbojnící u hája.

3.

Daj nám, Jano, halenu u hája,
daj nám, Jano, halenu,
spásol si nám jarinu,
spásol si nám jarinu u hája.

4.

Ja vám haleny nedám u hája,
ja vám haleny nedám,
ja sa s vami pojednám,
ja sa s vami pojednám u hája.

5.

Leží Jano zabitý u hája,
leží Jano zabitý,
rozmarínom prikrítý,
rozmarínom prikrítý u hája.

živě **KONĚ VRANÝ**

Koupím já si ko-ně vra-ný, až na tu voj-nu pů-
-jdu a na te - be, mo-je mi-lá, na te-be
za-po-me - nu.

2.

Na koníčka si vyskočím,
šavlička zableskne se,
a mej ze všech nejmilejší
bolestí pukne srdce.

3.

Tajná láska ta mě trápí,
ach, ta mně vyspat nedá,
protože já říci nesmím,
že já jsem tvoje milá.

pochodem **IŠLA MARINA**

I -šla Ma-ri-na do cin-to -rí -na, za ňou šu-haj-ček
s holbič-kou ví-na: Huja, huja, hu-ja-já, teče voda
kal-ná, z hor.

2.

Počkaj, Marina,
napij sa vína,
budeš červená
jako malina.

3.

Nechcem já vína,
ani pálenia,
mala bych potom
srdca bolenia.

živě PRÍDI TY, ŠUHAIJKO

Prídi ty, šu-haj-ko, rá-no k nám, u -vi -díš,čo já to
 robie - vam: Já rá-no vstávam,kra-vy na -pá-jam,oveč-ky
 na po - le vy-há - ňam.

2

A keď si tu prácu vykonám,
 potom si veselo zaspievam,
 a pri tom speve, ako pri práci
 za vše len na teba myslievam.

živě PRÍDI, JANÍK PREMILENÝ

Prídi, Ja-ník premi- le-ný, prídi k nám, ja ti
 za klo-bú-čik pierko dám, červe -nú rúžič-ku,
 roz-ma-rín-ček ze-le - ný, prídi, Ja -ník mi -le -ný!

2.

Nevolaj ma, bo falošné oči máš,
 ráda za inýma pozeráš,
 netrhaj ty pre mňa
 rozmarínu zelenú,
 ani ružu červenú.

pomale **POD TÝM NAŠÍM OKIENEČKOM**

Pod tým na-ším o-kie-neč-kom bý-va veľký mráz,
 a v tej našej studienočke nieto vo-dy zas. Vezmem si já
 sekierič-ku, prerú-bem tu stu-ďienoč-ku, a v tej našej
 stu-dienoč-ke bu-de vo-da zas.

2.

Pod tým naším okienčkom z bielej ruže kvet,
 povedzže mi, moja milá, čo ťa mrzí svet?
 A mňa svet ten nič nemrzí,
 len mňa moje srdce bolí,
 plakala bych hned.

3.

Pod tým naším okienčkom biela lalija,
 povedzže mi, moje milá, kto k vám chodíeva?
 A k nám veru nik nechodí,
 lebo sa ma každý bojí,
 že som chudobná.

rychle VŘT SA, DĚVČA

Vřt sa, děv-ča, vřt sa, děvča, o-ko- lo mňa! Vřt sa, děvča,

vřt sa, děvča, o - ko-lo mňa! U-dě-laj ko-leč -ko,

mo-ja ga-lá-neč-ko, bu-deš moja, budeš moja, budeš mo-ja!

2.

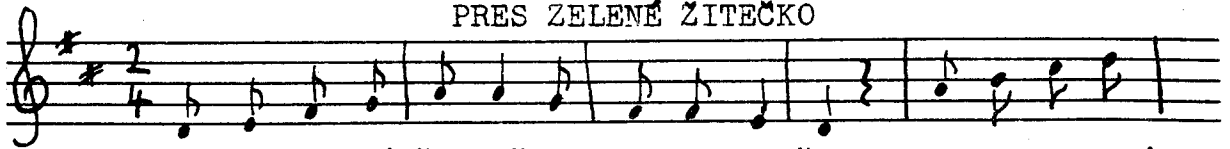
Dyby ne ťa, moja milá, dyby ne ťa,
byli by ňa chytili,
do Hradišča odvedli
za regruta, za regruta, za regruta.

3.

Ale že jsi, moja milá, milosrdná,
tys konička sedlala
a za mnú jsi přijela
až do Brna, až do Brna, až do Brna.

PRES ZELENÉ ŽITEČKO

Pres ze-le -né ži-teč-ko vo-da te-če. Pres zele - né

ži-teč-ko voda te -če. Aj, čo mi má mi-lá, holu-běn-

-ka si-vá, čo mně rekne?

2.

Aj, čo by mně reknula šohajovi,
prepil som žitéčko,
aj oves zelený na kopení.

3.

A keď som to všetko prepil, nebojím sa,
na vojnu verbujú,
slobodu sľubujú, zverbujem sa.

4.

A keď som sa zverboval pro frajerku,
nedala mi pierko,
juž sedmá neděla, s rozmarynkí.

5.

Aj, mal som ja konička s bílú liskú,
kerý ňa nosíval
k mému potěšení pres vodičku.

6.

Pres vodičku studenú, pres hajíček,
ne jednú, ne dvakrát
pode mnú zarehtal můj koníček.

mládně BOLERAZ

Bo-le-ráz, bo-le-ráz, ze-le-ný bo-le-ráz! Nechoď, šu-
-haj, da-lej, pre-no-cuj tu u nás!

2.

Ja by prenocoval,
sivá holubička,
kebyš ma zbudila,
až vyjde zornička.

3.

Zornička vyhodí,
milá ma nebudí,
a to všetko preto,
že ma rada vidí.

ROŽNOVSKÉ HODINY

Rožnov-ské ho-diny smutně bi - jú, že ňa s mo-
-jú mi -lú, že ňa s mo-jú mi -lú roz-vá-dě - jú.

2.

Ale nerozvedú, nebojím sa,
prinde ta hodina,
prinde ta hodina, ožením sa.

3.

Ožeň sa, synečku, s Pánem Bohem,
vyber si děvčátko sobě roveň.

4.

Šak já sa ožením, ty sa nezvíš,
ty moje ohlášky,
ty moje ohlášky nezapovíš!

TEČE VODA TEČE

Te-če vo-da te - če cez Ve-lec-ký ma - jír,
ne-hal si ma, ne-hal, sta-ro-dáv-ný fra - jír.

2.

Nehal si ma, nehal,
dobře ty vieš komu,
čo ty reči nosí
do našeho domu.

3.

Do našeho domu,
pod naše okénka,
čo som sa naplakal,
sivá holubénka!

ZALET, SOKOL

1. Zaleť, sokol, biely vták, ku mojmu mi-lé - mu,
2. a-by prišiel večer k nám, že ho pekne pro-sím,
1. pozdravuj ho nastokrát, pozdravuj ho nastokrát, povedz tíško jemu:
2. že ho veľmi ráda mám, že ho veľmi rá-da mám, že hov srdci nosím.

TANCUJ, TANCUJ

živé

Tan-cuj, tan-cuj, vy-krú-caj, vy -krú-caj, len mi piecku
 ne-zrúcaj, ne-zrúcaj! Lep-ši piecka na zi-mu, na zi-mu,
 ne-má kaž-dý pe-ri -nu, pe -ri -nu. Tra - la la -la -la,
 tra- la la -la -la, tra-la tra -la la-la-la tra - la -la.

2.

Stojí voják na varté, na varté,
 v roztrhanom kabáte, kabáte,
 od večera do rána, do rána,
 rosa naňho padala, padala.
 Trala . . .

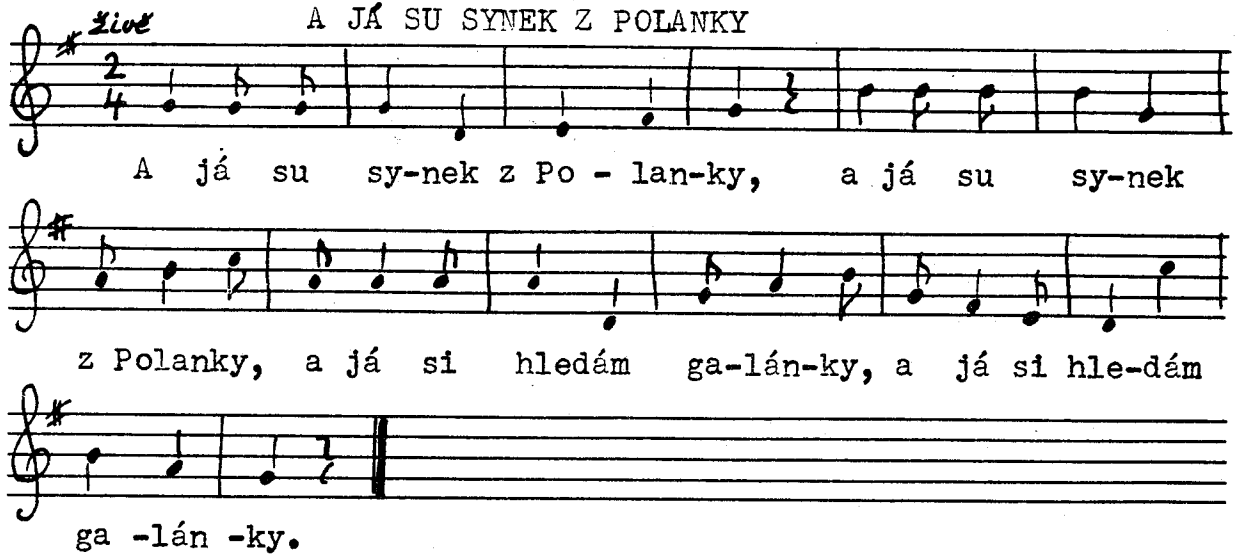
3.

Dala som já cigánce, cigánce,
 roztrhané rukávce, rukávce,
 cigánečko malučká, malučká,
 pričaruj mi synečka, synečka!
 Trala . . .

4.

Pobil cigán cigánku, cigánku,
 po zelenom župánku, župánku,
 cigárečka cigána, cigána,
 po zadečku vidlama, vidlama.
 Trala . . .

Live A JÁ SU SYNEK Z POLANKY

A já su sy-nek z Po - lan-ky, a já su sy-nek
 z Polanky, a já si hledám ga-lán-ky, a já si hle-dám
 ga -lán -ky.

2.

A já su dcerka z Lidečka,
 a já si hledám synečka.

3.

Za stodolenkú za našú
 tam by svědčalo salašu.

4.

Za stodolenkú, vedle ní,
 tam by svědčalo pálerní.

5.

A já bysem tam bačoval,
 hezké devčátko miloval.

6.

Vem si ňa, Juro, za ženu,
 budeš ňat dobrú gazděnu.

7.

Ty budeš orat a já šít,
 budem sa spolem dobre mít.

LUČKA ZELENÁ

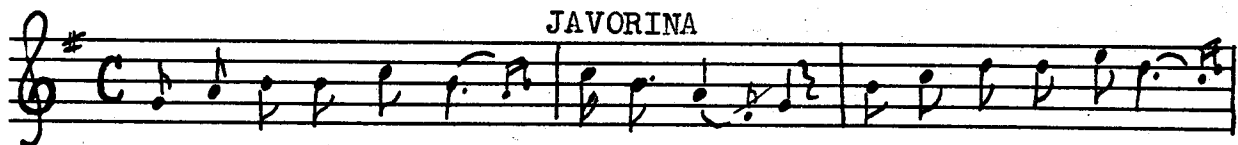
polka

Hej, lučka, lučka ze-le - ná, roste na ní trá-va,
 roste na ní tráva, hej, lučka, lučka ze-le - ná,
 roste na ní trá-va vy-so - ká. **REFRÉN:**
 Te-če vo - da shora, čistá je ja-ko já, točí se dokola
 o - ko-lo ja - vo-ra, teče vo-da shora, čistá je jako já,
 točí se do-ko-la o - ko-lo mňa.

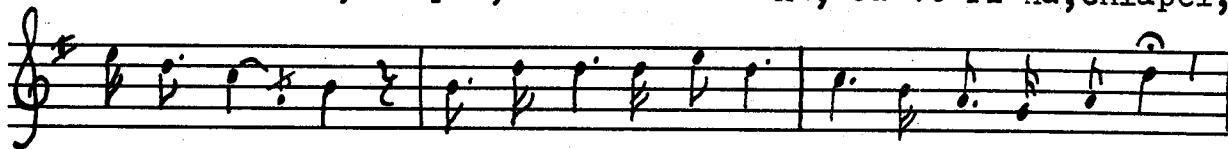
2.

Žaly tam na ní dvě panny,
 obě žalostně,
 žaly tam na ní dvě panny,
 obě žalostně plakaly.

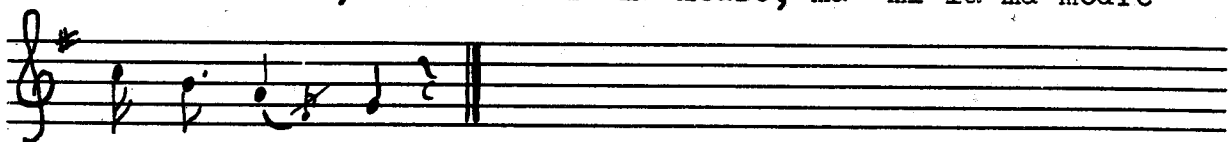
JAVORINA

Ja-vo-ri-na, chlapci, Ja-vo-ri - na, Ja-vo-ri-na, chlapci,

Ja-vo - ri-na, má mi-lá má modré, má mi-lá má modré

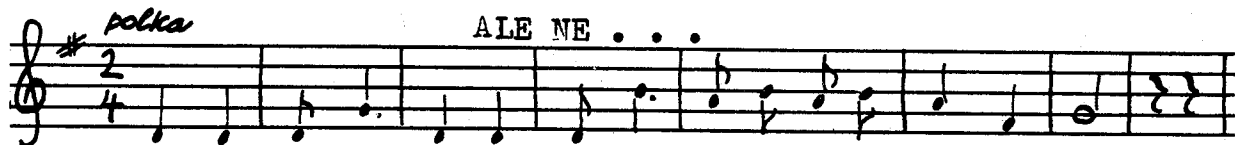
pod o - či - ma.

2.

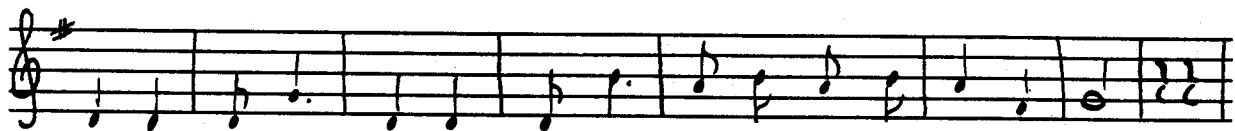
Kebys byla panna
jako iná,
neměla bys modré
pod očima.

3.

Ale že si panna
nepoctivá,
proto ty máš modré
pod očima.

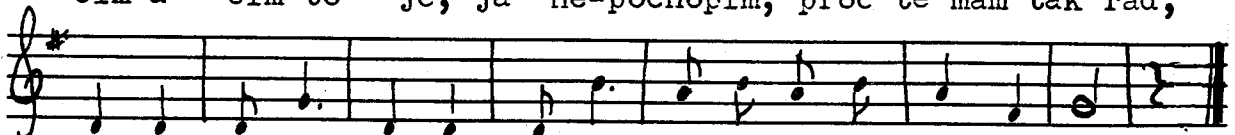
Na-de mlejnem, pode mlejnem, červená se vl-čí mák.

Tam u splavu jsi mou hla-vu zmá-mi -la, ne-tu-šíš jak!

Čím a čím to je, já ne-pochopím, proč tě mám tak rád,

ne-vím a -ni, proč ze spaní volám te-be tí-síc-krát.

REFRAIN

A-le ne, a-le ne, a-le ne,
 ty už mě rá - da ne - máš, a-le ne, a-le ne,
 a-le ne, ty na mne za-po - mí - náš,
 a-le ne, a-le ne, a-le ne, nebudem víc
 už si lhát, pro mne a tře-ba za mne, můžeš si
 na mne vzpomí-nat! . . . -nat!

2.

Nade mlejnem, pode mlejnem,
 vede cesta lučinou,
 potok hučí,
 mě žal mučí,
 ty jsi toho příčinou.
 Já to nikdy ne- a nepochopím,
 proč jsi taková!
 Moje chyby,
 tvoje sliby
 vzala voda březová.

Refrén

ŠKODA LÁSKY

Polka

Te-če vo-da, do-ko-la se to-čí, ty jsi nemi-loval
 mo - je o - či. Já bych by-la pro te-be jen ži - la,
REFRÉN:
 že mou lásku zra-díš, to jsem nevě-ři - la.
 ško - da lásky, kterou jsem tobě da - la,
 ško-da sl - zí, které jsem vypla - ka - la!
 Mo - je mlá - dí u - teklo tak ja - ko sen
 a že jsme se mě - li rá - dí, to už je po - hádka jen.

podhodem HOSPŮDKA

Když máš vel-ký smu-tek, když tě mrzí svět, nejra-

-děj bys u -tek, nevrá-til se zpět, do hos-po- dy

zajdeš, piva nalejt dáš, do kou- ta si s kama-rády

sedneš, pí-seň za-zpí-váš:

Hospůdko, hospůdko ma - lá, hospůdko začou-ze - ná,

ty jsi mi mé mládí vza - la, bylas mi přísou-ze - ná,

půlnoc když ponocný pís-ká, poslední pivo si dám,

pak se mi, hospůdko, ví-ce už ne - stýská, i když jsem

na svě-tě sám.

ČERVENÁ SUKÝNKA

valčík

Když jsem byla malič-ká, do školy chodíva-la, tak mi moje

ma-tič-ka sukýnku obléka - la. Červená sukýnka musela

být, bez ní se do školy nedalo jít, a když mi ji dáva-la,

takhle mi zpívá - la:

Tu červenou sukýn-ku nejradši ze všech mám, dnes večer ji

oblék-nu, až přijdeš, chlapče, k nám. Sukýnku pěkně lemo - va -

-nou, zdobenou faldíčka - ma, ať ni-kdy neuvad - ne

láska me-zi ná - ma mezi ná - ma.

současně JULAJDA

Ten panský ko-čí má modré o -či, on se mě vyptá-vá,

REFRÉN
kde já spím v noci.

Ju-laj-do, Ju-laj-do, já tě mám rá-da, Ju-lajdo, Julajdo,

já tě mi-lu - ju.

2.

A já spím sama
na naší půdě,
žádný tam za mnou
vylézt nemůže.

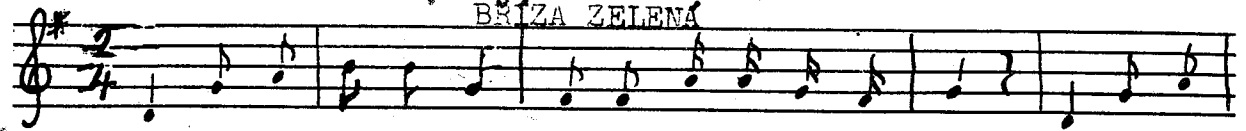
3.

Čtyři tam vlezli,
jeden tam zůstal;
jak jsi se, Julajdo,
jak ses tam vyspal?

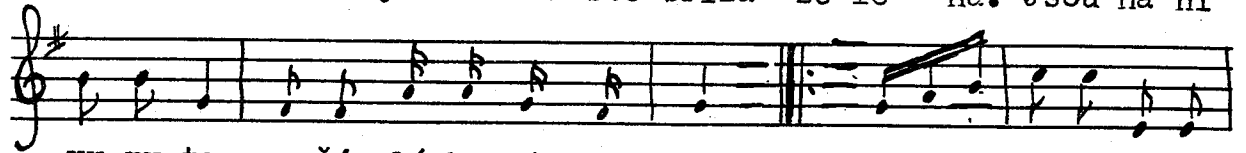
4.

Já jsem se vyspal,
ale jen málo,
něco se mi tam
o tobě zdálo!

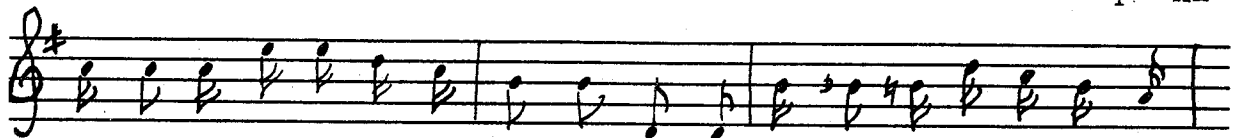
BŘÍZA ZELENÁ

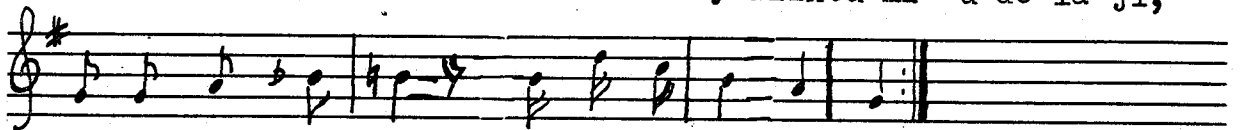
V tom našem há-ječ-ku roste bříza ze-le - ná. Jsou na ní

vy-ry-ta naší lásky písme - na. - - - Až mě pá-ni

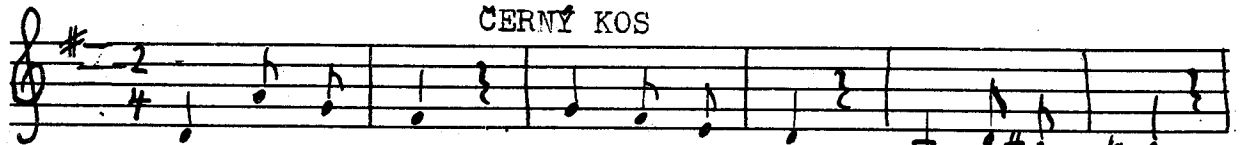
na vojnu zavo-lají a z té břízy flintu mi u-dě-la-jí,

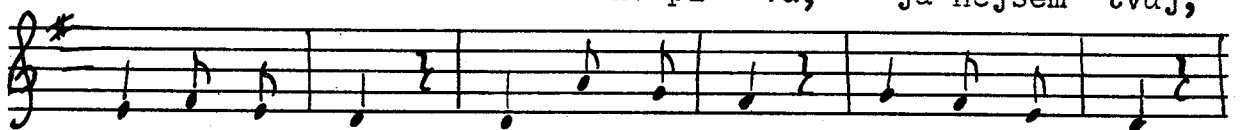
já pak bu - du rád na te-be vzpomí - nat.

ČERNÝ KOS

Ten černý kos už nezpí - vá, já nejsem tvůj,

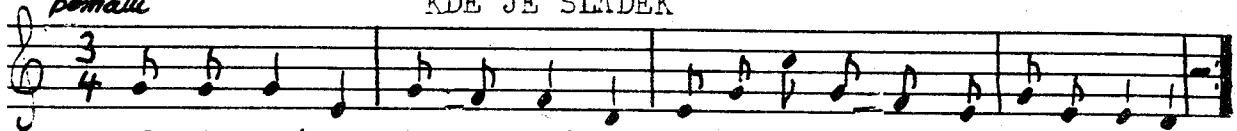
ty nejsi má. Sníh na-pa - dal na čer-ný les,

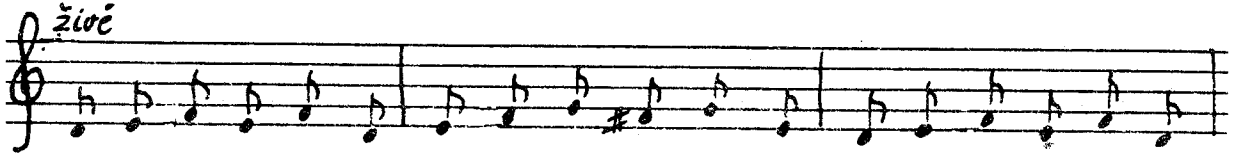
co by-lo vče-ra, to nevrá-tí se dnes.

pomalé

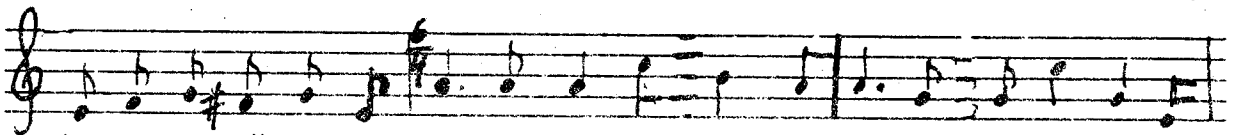
KDE JE SLÁDEK

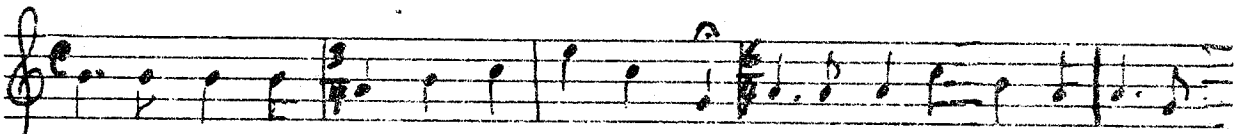
Kde je sládek, tam je mládek, tam je taky pi-vo, pivovárek.

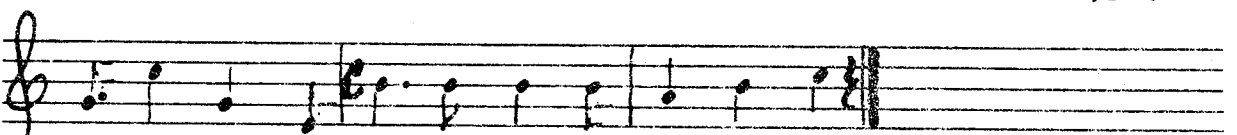
Kde se pi-vo va-ří, tam se do -bře da-ří, kde se pi-vo pi-je,

tam se dobře žije, pojďme tam a pij -me, pijme ho, pijme ho

až do rá - na bí-lé -ho, bí-lé- ho, pojďme tam a pijme, pijme

ho, pij-me ho, až do rá -na bí -lé -ho!

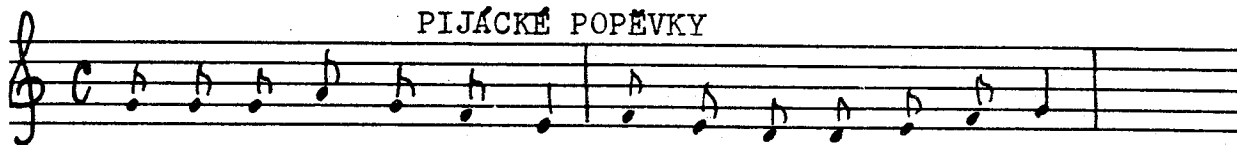
2.

Pivo pijme, ať to zvíme,
zdali sobě dobře rozumíme,
máme-li se rádi,
jsme-li kamarádi,
jsme-li kamarádi,
máme-li se rádi,
pojďme tam . . .

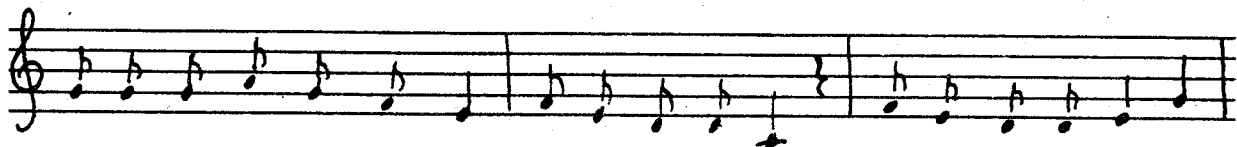
3.

Pivo pítí, vesel býti,
hezké děvče při tom v lásce mítí,
to nás, bratři milí,
těší každou chvíli,
těší každou chvíli
to nás, bratři milí,
pojďme tam . . .

PIJÁCKÉ POPEVKY

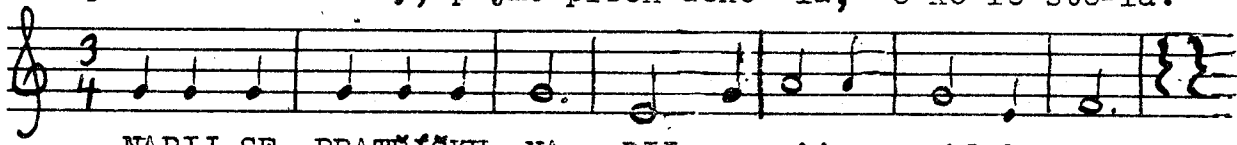
PĚJ-ME PÍ-SEŇ DO KO - LA o - ko-lo sto-la -la -la,

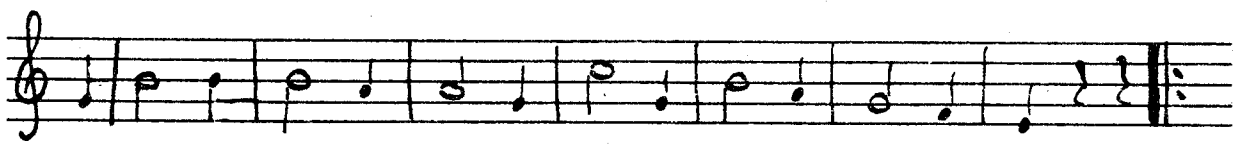
pějme pí-seň do-ko -la, o-ko -lo stola! Komu píseň schází,

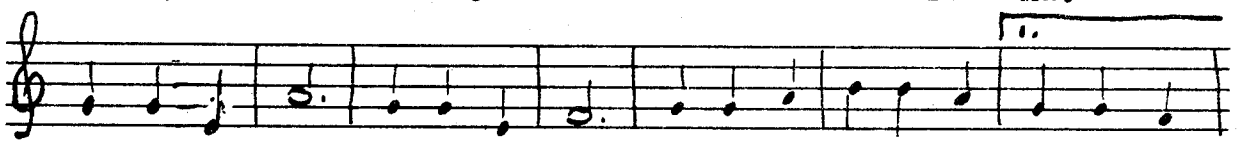
zapla-tí dva má -zy, pějme píseň doko -la, o-ko-lo sto-la!

NAPIJ SE, BRATRÍČKU, NA - PIJ, na-pij se z hlubo-ka,

možná, že se ne - sej-de - me od dneška do ro - ka.

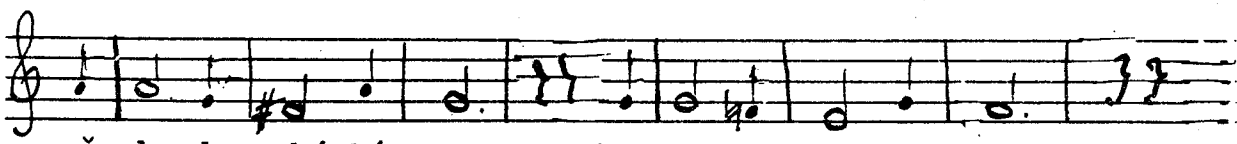

možná že jó, možná že ne, možná, že se sejdem, možná že

ro-zejdem, na pě-ši - ně.

AŽ RÁ-NO, AŽ RÁ-NO,

až bu-de bí-lý den, dřív do-mů ne-půjdem,

až bu-de bí-lý den, až všecko vy-pi - jem!

KDYŽ SES NAPIL, U-TŘI BRADU, podej svému kama - rá-du!

Glogloglo, glogloglo, glori-a, tak se to piveč-ko pí-vá-vá,

glogloglo, až na dno, glori - a, tak se to pi-vo pi - jel

JEN KDYŽ NÁM PÁMBÍ-ČEK ZDRAVIČKO DÁ, zdravičko dá,

zdravičko dá, zdravičko, piveč-ko, zdravičko dá!

SKLENÍČKO, TY SKLENĚNÁ

Skleni-čko, ty skleněná, skleně-ná, dobré vínko z te-ba!

Pozdrav Pán Bůh sklenára, sklená-ra, který zro-bil te-ba!

2.

3.

Keď ste brata zabili, zabili,
zabijte nás oba,
ponese nás voděnka, voděnka,
kolem Jarošova.

Ponese nás, ponese, ponese,
bude s náma házať,
ta velecká děvčata, děvčata,
budú pro nás plakať.

MUZYKY

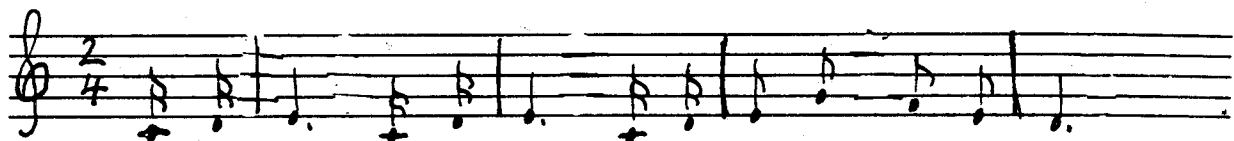
Mu-zi-ky, mu-zi - ky, - - - vy pěkně
 Já jsem se ne-vy-spal, - - - mi-lou jsem

hraje-te, vy jste mě ze spa-ní - - -
 ne-dostal, to jste vy, mu - zi - ky, - - -

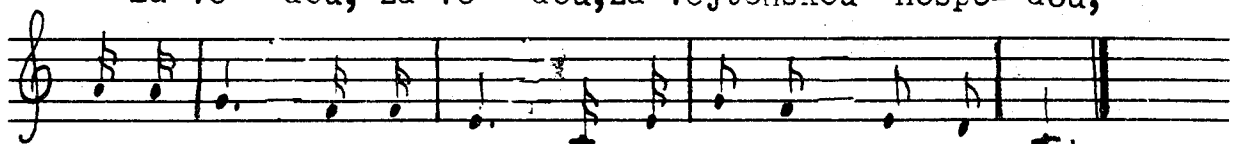
probu - di - ly. A přec rád teď na vás vzpomínám,
 za - vi - ni - ly.

když tak sám po svě-tě blou-dí -vám na světě jsem.

Všude by-lo ti-cho, ja-ko v ko-ste - le,
 jen muzi - ka hrála v dá-li ve-se - le,
 na o - blo-ze sví-til bledý mě-sí - ček,
 ten byl ně-mým svědkem našich hu - bi - ček.

Za vo - dou, za vo - dou, za Vejtoňskou hospo - dou,

než vy - jde mě - sí - ček, dám ti tisíc hu - bi - ček.

2

Muziky, muziky, vy pěkně hrajete,
vy jste mě s mou milou rozloučily.
Já jsem ji nedostal,
jiný jí srdce vzal,
to jste vy, muziky, zavinily.
A přec rád teď na vás vzpomínám....

INDEX

A

	Page
A já su synek z Polanky	56
Ale ne	58
Ach není tu, není	38
Ach, synku, synku	32
Andulko šafářová	37
Až ráno, až ráno	66

B

Bejvávalo	46
Bodaj by vás, vy mládenci	43
Boleraz	53
Boleslav	18
Bříza zelená	64

C

Cyrilometodějská	5
----------------------------	---

Č

Černý kos	64
Červená růžičko	36
Červená sukýnka	62
Červený šátečku	16
Československá státní hymna	1

D

Dva kováři	12
----------------------	----

H

	Page
Holka modrooká	33
Hory, doly	27
Hospůdka	61
Husička divoká	13
Husitská	6

I

Išla Marína	48
-----------------------	----

J

Já jsem malý mysliveček (Malý mysliveček)	45
Já mám svou panenku	14
Jaké je to hezké (Dva kováři)	12
Javorina	58
Jdou vojáci, jdou (Pluku zdar)	10
Jen když nám Pánbiček zdravíčko dá	67
Jenom ty mě, můj koníčku (Koníček)	39
Julajda	63

K

Kde domov můj (Čs. státní hymna)	1
Kde je sládek	65
Kdož jste boží bojovníci (Husitská)	6
Když jsem k vám chodíval	15
Když ses napil, utři bradu	67
Kolíne, Kolíne	20
Koně vraný	48
Koníček	39
Koupím já si koně vraný (Koně vraný)	48

L

Loučení	26
Lučka zelená	57

M		Page
Malý mysliveček		45
Moravo, Moravo		4
Muziky		68

N		
Na Bílé Hoře		27
Na tý louce zelený		24
Nad Tatrou se blýská (Čs. státní hymna)		1
Nade mlejnem, pode mlejnem (Ale ne)		58
Napij se bratříčku, napij		66
Narodil se Kristus Pán		7
Nemelem		30
Nesem vám noviny		9
Nestůjte mládenci		17
Nešťastný šafářův dvoreček (Šafářův dvoreček)		22

O		
Okolo Frýdku		31

P		
Pásol Janko tri voly		47
Pějme píseň dokola		66
Pijácké popěvky		66
Pluku zdar		10
Pod našima okny		23
Pod Prešpurkem		46
Pod tým našim okienečkom		50
Pode mlejnem, nade mlejnem		41
Praha je krásná		2
Pres zelené žitečko		52
Prídi, Janík premilený		49
Prídi ty, šuhajko		49

	R	Page
Rajneráček		25
Rožnovské hodiny		53

	S	
Sil jsem proso		28
Sivá holubičko		35
Skleničko ty skleněná		67
Slyšte, pastuškové		9
Sobotěnka ide		44
Svatováclavská		6

	Š	
Šafářův dvoreček		22
Škoda lásky		60
Šly panenky		21

	T	
Tancuj, tancuj		55
Teče voda, teče		54
Ten chlumecký zámek		34
Ten panský kočí (Julajda)		63
Tichá noc		8
Travička zelená		11
Ty musíš, má milá		40

	U	
U panského dvora		19
Už mně koně vyvádějí		42

	V	Page
V Zarazicách krajní dům		44
Vrť sa, děvča		51
Vyrostla lipka		45

	Z	
Zaleť, sokol		54
Zelení hájové		29